

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 32, П'ЯТНИЦЯ, 5 СЕРПНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 32, FRIDAY, AUGUST 5, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Непорозуміння довкола Надії Савченко

Петро Часто

22 липня минуло два місяці від того дня, як Надія Савченко повернулася з дворічного російського полону й увійшла в активне політичне життя України – як депутат Верховної Ради і також як член Парламентської Асамблеї Ради Європи. Але два місяці – це замало, щоб людина без попереднього політичного досвіду могла зорієнтуватися в тому, що відбувається довкола неї, які сили, конструктивні і деструктивні, діють в сучасному, вкрай проблемному українському суспільстві.

Їй багато хто, зі старших віком і навчених складною дійсністю людей, радив менше говорити, а більше слухати. Еге ж, радити іншому завжди легко. Не була б Надя собою, не була б в очах народу героїнею, якби, склавши руки, слухала усіх. Войовничий, бунтівний, незалежний характер не дозволяє їй спокійно спостерігати за розвитком подій в Україні і світі, не дає їй часу для раціональнішого обдумування своїх публічних висловлювань і заяв. Тому вони, починаючи від першої, викликають в експертних середовищах не тільки здивування, а й усе більше розчарування.

А першою заявою Н. Савченко, пам'ятаємо, була її готовність стати Президентом України – якщо цього захоче український народ. Чи така готовність може означати щось недобре? Ні, звичайно. Однак, за тими сміливими словами не розгорнулася, на жаль, широка, універсальна візія завтрашнього дня, котра б схилила спільноту до такого варіанту. Вже після цієї першої заяви думки розділилися: втомлені економічними негараздами українці прагнуть змін, тому покладаються на героїзм Надії: згідно з опитуваннями, нині їй довіряють понад 35 відс. громадян країни – тобто це найвища довіра серед усіх чинних політиків.

Натомість оцінки експертів все негативніші, осудливіші. Особливо після, м'яко кажучи, незрозумілої для здорового глузду заяви Н. Савченко про потребу „вбачитися перед Донбасом“ і вести прямі переговори з керівниками Донецької і Луганської „народних республік“. Тобто з кривавими ворогами України. Таких переговорів домагається Кремль – аби перетворити Донбас у тяжкі ланцюги на ногах України.

Отже, не дивно, що на адресу Н. Савченко полетіли критичні стріли: мовляв, ти що – виконуєш замовлення Володимира Путіна?

Нову хвилю розчарування і певного занепокоєння спричинило інтерв'ю Н. Савченко для „Німецької хвилі“ 21 липня, в якому вона вже пішла значно далі у свої президентських амбіціях: „Коли раніше я відповідала, що не хочу, але можу стати президентом, то тепер скажу, що не хочу, але можу і, швидше за все, мушу“. Це прозвучало занадто самовпевнено.

Далеким від правди виявилось також її розуміння сучасних російських реалій. На думку

(Закінчення на стор. 14)

Траммп може визнати Крим російським

ВАШІНГТОН. – Кандидат у президенти США від Республіканської партії Дональд Трамп в інтерв'ю з Джорджем Стефанопулосом на телеканалі ABC News 31 липня спробував пояснити свої погляди на анексію Криму Росією та її дії на Донбасі, що викликало обурення в Україні та нерозуміння в США.

„Якщо ми можемо мати хороші відносини з Росією і якби Росія допомогла нам позбутися ІД [Іслямської держави], то відверто кажучи, як на мене, йдеться про неймовірні суми грошей та життя та все інше, це було би позитивним моментом, а не негативним моментом“, – сказав Д. Трамп.

Відповідаючи на питання, чому Республіканська партія послабила свою позицію щодо України, він зауважив, що особисто не причетний до цього, хоча і визнав, що його люди брали в цьому участь.

„Просто щоб ви зрозуміли: Путін не піде в Україну, гаразд?“, – зазначив Д. Трамп. Коли ж журналіст зауважив, що „він уже там“, мільярдер сказав: „Гаразд, певним чином він там, але там нема мене. Там Обама“.

У відповідь на слова журналіста: „Ви казали, що можете визнати анексію“, Д. Трамп сказав: „Люди в Криму, з того, що я чув, хотіли би більше бути з Росією, а не там, де вони були“. Він заявив, що розглянув би можливість визнання

Кандидат у президенти США від Республіканської партії Дональд Трамп. (Фото: „Українська правда“)

Криму російським.

Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков переконаний, що заява Д. Трампа про можливе визнання Криму російським свідчить про „діагнозу небезпечного маргінала“. „І небезпечний він як для України, так і для США такою ж мірою. Не може маргінал, який потурає диктатурі Путіна, бути гарантом демократичних свобод у США і світі“, – написав А. Аваков на своїй сторінці у соціальній мережі

(Закінчення на стор. 14)

В Канаді відкрили пам'ятну дошку на честь емігрантів з України

ГАЛІФАКС, Канада. – Конгрес Українців Канади (КУК) у співпраці з Канадським музеєм еміграції, Фолкльорним центром ім. Кулів та Відділом КУК у Галіфакс-Дармуті 21 липня розпочали святкування 125-річчя української імміграції до Канади відкриттям виставки „Подорож до Канади: українська еміграція 1891-1900“, яка

змальовує подорож перших українців до Канади та випробування, через які вони перейшли. Виставка триватиме до 30 жовтня 2016 року. Ця виставка була позичена з Університету Альберти.

(Закінчення на стор. 14)

Під час відкриття пам'ятної дошки (зліва): Марі-Енн Мігичук, Павло Грод, Джон Зареський, Марі Чапман. (Фото: КУК)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ З США привезли безпілотники

КИЇВ. – 27 липня у Києві приземлився військовий транспортний літак, яким США доставили в Україну чергову партію військової допомоги – безпілотні літальні апарати „Рейвен“. Це вже друга велика партія військової допомоги, отримана Україною від США протягом липня. Раніше, 2 липня, США передали 14 контрбатареї радарів двох типів. Загалом від початку російської агресії проти України США виділили Україні 600 млн. дол. допомоги. Зокрема, оборонний бюджет США у 2016 році передбачає виділення Україні на посилення безпеки і оборони 335 млн. дол. Посольство США висловило щире вдячність американським партнерам за підтримку України у її боротьбі із зовнішньою агресією. (Посольство США в Україні)

■ В МЗС відкрили виставку

КИЇВ. – 28 липня в Міністерстві закордонних справ України (МЗС) відкрито фотовиставку „Зниклі безвісти та загиблі за період окупації Криму Російською Федерацією“ з участю заступника Міністра закордонних справ України Сергія Кислиці, членів громадської організації „Кримськотатарський ресурсний центр“, народних депутатів Мустафи Джемілева, Георгія Логвинського, дипломатів, підприємців, представників культурних центрів інших держав у Києві. На півострові протягом 2014-2016 років зникло безвісти 16 осіб (з них троє етнічних українців), 11 осіб було вбито. Існують підстави вважати, що їх було викрадено членами озброєних угруповань так званої „Самооборони Криму“, оскільки більшість зі зниклих були відомі своїми проукраїнськими поглядами. Запит Робочої групи з насильницьких і недобровільних зникнень щодо надання Росією інформації про 476 випадків зникнень, які нею розслідуються, уже кілька років залишаються без відповіді. М. Джемілев порівняв атмосферу залякування, яку нагнітає окупаційна влада в Криму, зі сталінськими репресіями 1937 року. Виставка триватиме в МЗС протягом серпня, а надалі експонуватиметься в закордонних дипломатичних установах України. (Міністерство закордонних справ України)

■ Затримано регіонала Єфремова

КИЇВ. – 27 липня затримано колишнього народного депутата, провідника фракції регіоналів у Верховній Раді Олександра Єфремова на летючій „Бориспіль“, звідки той мав намір вилетіти до Відня. Йому висунуто звинувачення у заволодінні майном компанії „Луганськвугілля“ через зловживання службовим становищем, вчинення умисних дій з метою зміни меж території України, що призвело до загибелі людей та інших тяжких наслідків, а також організаційне та інше сприяння створенню та діяльності терористичної організації ЛНР. „Це перший крок до притягнення до відповідальності організаторів сепаратизму, який призвів до війни“, – сказав Генеральний прокурор Юрій Луценко. У жовтні минулого року Печерський суд Києва розглядав справу зі звинувачення О. Єфремова у сепаратизмі, але не знайшов достатніх доказів вини підозрюваного. (BBC)

■ Заробітчани інвестують в Україну

КИЇВ. – Внесок закордонних заробітчан у внутрішній валовий продукт України за 20 років виріс у 645 разів і складає 6.45 відс. За даними Національного банку України з початку року офіційні перекази з-за кордону в Україну склали 3.7 млрд. грн. Це в кілька разів більше, ніж всі закордонні інвестори переказали в українську економіку за такий же період. Насправді вливання заробітчан в українську економіку значно більші, адже до 40 відс. переказів йдуть неофіційно. Наразі за кордоном працюють 6-8 млн. українців, причому офіційний дозвіл на роботу мають не більше 1.5 млн. осіб. Близько 2 млн. постійно проживають за кордоном. Основна маса зайнята на сезонних роботах в Польщі, Болгарії, Туреччині. Потік українських заробітчан до Росії впав у кілька разів через девальвацію рубля і жорстку політику влади стосовно українців. Однак і зараз до Росії їдуть бурильники, зварювальники, авіобудівники, оскільки їм платять по 2,000-3,000 дол. у місяць. (BBC)

ТОЧКА ЗОРУ

Нація не продається!

Євген Рибчинський

Проблеми України не є проблеми українців. І помиляється той, хто вважає, що війна, корупція, тотальна москалізація і економічна руїна це наше з вами надбання. Ні і ще раз ні! Це щоденна цілеспрямована диверсійна робота країни-агресора. І не лише останні 25 років нашої формальної незалежності російська тартарія купує українських президентів, силовиків, чиновників, активістів, журналістів та інших, а останні 400 років!

Якщо б не задурений Московією Богдан Хмельницький, ми б ніколи не вважали московитів своїми братами. Якщо б не підкуплений Москвою Юрій Хмельницький, ми б не знали московського православ'я. Якщо б не завербований Петром І єзуїт Теофан Прокопович, ми б сьогодні знали країну під назвою Московія, а не Росію, і московитів, а не росіян. Як колись за великі гроші купувала Москва мир в ординських ханів, так і сьогодні вона купує всіх навколо для досягнення своїх звірячих цілей.

До злуки з Московією Україна-Русь не знала рабства, а опісля стала фактично колонією насадків орди. Навіть ікона української нації, Тарас Шевченко, до викупу був рабом німецького пана з Московії, на своїй власній, Богом даній землі.

Москва протягом століть винищувала українців, забирала їхнє майно, безжалюбно користувалася їхніми землями, підкуповувала українську еліту, насаджувала свої порядки, пляномірно стирала київсько-руський менталітет, насаджуючи свої правила і культуру.

Сьогоднішні проблеми України це не проблеми виключно українців, це проблеми цілого сві-

ту, сконцентровані на одній конкретно взятій території. Тому самолікування, як і самозахист, це – як мертвому припарки. Потрібні зусилля всього цивілізованого суспільства аби російська чума не знищила геть увесь світ. Це завжди розумів Збігнев Бжезинський, це знає Даля Грибаускайте, це розуміє навіть Олександр Лукашенко. І на Банковій це розуміють не гірше, ніж на Майдані. Просто Майдан купити не можна, а Банкова продається покінчатно на добу, на тиждень, на строк. Це розуміє і Дональд Трамп, але путінські мільярди йому важливіші від якоїсь далекої невідомої України. Це розуміємо і ми з вами, але на жаль не більшість нашого населення, зазомбованого російською і проросійською пропагандою.

Якщо світ вже цього року не припинить вакханалію на сході України, його неминуче жде світова війна, наслідки якої будуть у тисячі разів більші і дорожчі, ніж дипломатична і військова допомога нашій бідоласній, але нескореній Україні-Русі!

P.S. Тим, хто натомість злорадно вигукує – мовляв, це не Володимир Путін справляв нужду у наших під'їздах, повідомляю: до того, як шарікови (Персонаж повісті Михайла Булгакова „Собаче серце“ – ред. „Свободи“) з'явилися в Україні, було чистенько, як в храмі. 400-річна москалізація дала свої плоди.

Справжній українець є дбайливим господарем свого майна і своєї країни!

„Українська правда“, 29 липня

Євген Рибчинський – депутат Верховної Ради України.

Як Порошенко здійснив тихий переворот

Тарас Кузьо

Проф. Михайло Мінаков з Києво-Могилянської академії, який також є директором Інституту критики та редактором журналу „Ideology and Politics“, і професор Пітсбургського університету, співзасновник „Vox Ukraine“ Тимофій Милованов опублікували добре аргументовану статтю про зростаючу загрозу авторитаризму з боку президентського правління Петра Порошенка.

М. Мінаков і Т. Милованов вказують на посилення контролю П. Порошенка над парламентом, урядом і судами. Вони пишуть про те, як П. Порошенко – подібно до колишнього Президента Віктора Ющенка – ігнорує правила, норми і закони у погоні за владою:

„Нового прем'єр-міністра і міністрів призначили без формально зареєстрованої коаліції. До цього парламентський речник не оголосив, які депутати входять до нової коаліції та чи справді вона налічує більшість (226 чи більше парламентарів). Наразі український парламент функціонує, спираючись на ситуативній більшості, що суперечить Конституції... Тільки формально створена коаліція з чітким переліком учасників мала б право пропонувати кандидатури міністрів президентові (за винятком двох міністрів з президентської „квоти“). Однак, відповідну постанову підтримали лише дві парламентські фракції, які разом не мають більшості у Верховній Раді. А це суперечить третій частині 114-ої статті Конституції України“.

Критична аналіза підкреслює:

„Постанова також порушила право президента вносити кандидатуру прем'єр-міністра на розгляд Верховної Ради (частина друга 114-ої статті Конституції). Інше порушення полягало в одночасному включенні в один документ рішення про відставку прем'єр-міністра і призначення нового прем'єра та міністрів з президентської квоти (114-та і 115-та статті Конституції). Іншим цікавим рішенням стало призначення чинних міністрів старого уряду міністрами нового уряду без попереднього звільнення їх зі своїх посад, а також скасування рішення про висловлення недовіри попередньому урядові, яке парламент ухвалив раніше“.

До цього можна додати зміни до законодавства, які дозволили Юрієві Луценкові стати гене-

ральним прокурором без юридичної освіти. Свого часу В. Ющенко навіть не потурбувався змінити законодавчі вимоги, коли призначив Романа Зварича (також без юридичної освіти) міністром юстиції. Цей крок слід розглядати у комплексі з посиленням контролю президента над судовою системою після нещодавно ухваленого закону про судоустрій.

П. Порошенко – як і В. Ющенко – прагне влади заради неї самої, без наміру використовувати її в інтересах країни. Однак, В. Ющенко мав протипагу в обличчі Юлії Тимошенко і був менш обізнаним у візантійському стилі ведення політики, ніж П. Порошенко. Тому П. Порошенко досягає більших успіхів у консолідації влади та поверненні України до де-факто президентської республіки.

Президентська адміністрація в Україні завжди була головною загрозою для демократизації, а також джерелом постійної корупції та зловживання владними повноваженнями. Ці фактори, в свою чергу, спричинили народні повстання 2004 і 2013-2014 років. Україна вже пережила 10-річний цикл революції, розчарування, апатії та контрреволюції між Помаранчевою Революцією та Євромайданом і зараз входить у другий цикл.

Однак, військовий переворот навряд чи загрожуватиме Україні, оскільки, на відміну від Південної Європи чи Латинської Америки, колишні комуністичні держави не мали традицій військових путчів. Єдиний випадок, коли армія втрутилася в політичний розвиток комуністичної країни, відбувся у грудні 1981 року в Польщі, коли Москва поставила польську армію перед вибором: або придушити рух „Солідарність“, або спровокувати вторгнення військ країн-членів Варшавського пакту (як це сталося в Чехословаччині в 1968 року).

Проте існує загроза, що наступна революція буде більш насильницькою, ніж попередня, зважаючи на швидке збільшення кількості зброї в Україні. Автомат Калашникова сьогодні можна купити всього за 250 дол., а набої до нього – за пляшку горілки. Вояки, ветерани, їхні сім'ї та друзі складають велику частину населення – майже 20 відс. виборців. І вони, як видно з прикладу Надії Савченко, дуже роздратовані.

Навіть більш важливо, що Україна пережила

(Закінчення на стор. 14)

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Європа та Україна: втрачені можливості

Нижче вміщуємо, за „Європейською правдою“ з 20 липня, статтю відомого польського політолога, виконавчого директора Фонду Польсько-Української Співпраці Яна Пекла, якого Варшава нещодавно призначила новим Послом Польщі в Україні. Текст подаємо у незначному скороченні.

Історію взаємин між Україною й Європейським Союзом можна почати, як клясичну казку:

„Колись давно, після Помаранчевої Революції, українці мали чудову нагоду реформувати свою країну і приєднатися до співтовариства європейських демократій, але ЄС і західне політичне керівництво успішно втратило можливість включити Україну в процеси європейської інтеграції“...

Це також сталося через потужне втручання Росії і конфлікт інтересів корумпованої української олігархічної еліти. Хоча тоді хвиля ентузіазму щодо України прокотилася світом і очікування були надзвичайно високі.

Ендрю Вілсон, відомий британський експерт і автор численних книг про Україну та регіон, вважав міжнародну аудиторію, представляючи українців як важливий і гордий народ, який заслуговує на те, щоб бути гідним партнером Заходу. Та вже скоро українці, що розчарувалися і втомилися від постійної внутрішньої політичної боротьби у правлячому „помаранчевому таборі“, змінили вподобання і дали мандат на владу „блакитному табору“ Віктора Януковича. Та хоча потенціал Помаранчевої Революції не був повністю реалізований, спадщина після неї залишилася.

Втома від ЄС та втома від України

Тим часом держави „старої Європи“, які заперечували проти вступу України до ЄС, блокували використання „цукерка“, який так добре працював і прискорив перетворення в країнах Центральної Європи.

В Україні були різні внутрішні причини для цього. Відсутність консенсусу між основними політичними угрупованнями, корупція, застій і призупинення необхідних реформ призвели до „втоми від України“ на Заході.

Симетричний синдром „втоми від ЄС“ склався і в Україні, поглибивши розчарування і давши підґрунтя прихильникам Партії Регіонів.

ЄС зробив вигляд, що далі провадить діалог з Києвом, а українські еліти робили вигляд, що слухають Брюссель для завершення процедури укладення Угоди про асоціацію. У цей час Росія таємно почала будувати пляни анексії Криму і керування Україною з Кремля.

Відмова Януковича підписати угоду у Вільнюсі в листопаді 2013 року стала несподіванкою. Президент України раптом поставив нову умову: ЄС повинен запропонувати Росію як учасника переговорів.

То був кінець ілюзій в Брюсселі, але не кінець проєвропейської саги в Україні. Українське суспільство вийшло на вулиці Києва та інших українських міст. Це закінчилося кривавими зіткненнями з правоохоронцями і провокаторами, загибеллю сотень молодих активістів і, нарешті, втечею поваленого В. Януковича до Росії.

Реальна повномасштабна криза прийшла невдовзі – з російськими анексією Криму, гібридною війною і військовим вторгненням на схід України. Ситуація зайшла в глухий кут, в якому неможливо було вирішити найсерйознішу кризу на континенті з часів Балканської війни.

У той самий час ЄС став мішенню численних терористичних актів, страждав від неконтрольованого потоку мігрантів, економічної та політичної кризи.

Це зробило європейську відповідь на безпекові загрози слабкою і неадекватною. Дух солідарності зник, поступившись місцем зростанню невпевненості, невизначеності та ізоляціонізму.

Помаранчеве розчарування

Та повернемося до періоду Віктора Ющенка. За його президентства Україна почала своє не зовсім успішне сватання до Євросоюзу і НАТО. В країні розвинулися вільні засоби масової інформації сильний громадський сектор. Але В. Ющенко не вдалося боротися з корупцією і реформування країни. Його спроби вступити в НАТО зустріли опір Берліну та Парижу і провалилися.

Можливо, В. Ющенко увійде в історію як засновник сучасної української ідентичності. Не маючи достатньо сміливості і парламентської підтримки для проведення фундаментальних реформ, В.

Ющенко зосередився на історії і процесі побудови національної свідомості.

Але він стикався з проблемами, які просто не міг подолати. Він не був сильною, харизматичною людиною зі стратегічним баченням. Маючи фах у бухгалтерському обліку та фінансах, він провалив тест на розрахунок у глобальній політиці і не зміг скерувати країну в складний час трансформації і кризи.

Як це не парадоксально, та саме його президентство проклало шлях для В. Януковича.

Незгода держав „старої Європи“ та побоювання Заходу щодо реакції Кремля завадили тому, щоб Київ отримав перспективу членства в ЄС. Замість цього Україні запропонували новий інструмент європейської політики сусідства.

Київ відреагував розчаруванням і незадоволенням; українці вважали себе європейською нацією, а не „сусідами Європи“, як, наприклад, країни на півночі Африки.

Польський чинник і Росія

Спільна польсько-шведська ініціатива „Східне партнерство“ (СП) була започаткована 23 травня 2008 року як „східна модернізація європейської політики сусідства“. В Україні вітали цю нову ініціативу, знаходячи її більш переконливою і привабливою.

Для Польщі Україна є стратегічним партнером у Східній Європі. Успіх демократії в сусідній Україні означає стабільність і безпечні кордони для Варшави. Ці завдання визначили польську підтримку революцій в Україні та підтримку прагнень Києва до НАТО і ЄС. До того ж, поляків і українців об'єднує спільна історія і культура.

Росія ж, на відміну від Польщі, розглядає Україну як частину російської цивілізації, яку треба повернути назад. Від початку української незалежності Москва різними засобами намагалася відновити вплив на колишню радянську республіку.

Але і Помаранчева Революція, а згодом і Майдан завершилися вражаючим провалом російської дипломатії. Для Росії втрата України була величезною травмою. Москва без Києва – це організм без духовного сенсу: його душа залишилася у банях церков на горбистому березі Дніпра. Саме в тих храмах, які радянська влада перед тим намагалася жорстоко знищити.

Це доводить, що історія повна парадоксів.

Тим часом, Росія, що знімала вершки з часів економічного буму та високих цін на нафту, почала претендувати на ролі, рівну до Сполучених Штатів.

При цьому в Москві навіть не розглядали Євросоюз як серйозного конкурента.

У Кремлі добре знали, як граги в гру „зруйнуй європейську єдність“. Прокремлівські експерти поширювали думку, що Москва і Санкт-Петербург скоро стануть новими світовими фінансовими центрами, а також пропонували створити зону вільної торгівлі „від Лісбони до Владивостоку“.

Щоб заволодіти думками Заходу, Росія використовувала різні інструменти. Серед них і енергетика з економікою, і „заморожені“ конфлікти, і пропаганда, і „гібридні“ технології, і хабарі та корупція.

Росія – складний предмет для органів ЄС і для держав-членів. Єдиної європейської східної політики насправді немає. Російська пропаганда досягла успіху у впливі на думки багатьох людей в Європейському Союзі.

Країни-члени ЄС часто ухвалюють рішення, видаючи бажане за дійсне. Або – керуються бізнес-логікою.

Російська анексія Криму і російська агресія на сході України показали, що в ЄС немає політики, яка може успішно протистояти неоліберальним амбіціям Кремля.

Це викликало складні почуття у центральній Європі і Балтії, адже Росія може використовувати аналогічні аргументи (і, можливо, засоби?), щоб зміцнити свій вплив в регіоні.

Немаю жодних сумнівів, що Президент Володимир Путін вже зараз працює над розширенням проєкту Євразійського Союзу та над зміцненням

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Диверсанти не пройшли

МАР'ІНКА, Донецька область. – 30 липня українські військові відбили атаку диверсійної групи бойовиків угруповання „ДНР“, які спробували прорвати українські позиції у Мар'їнці, біля Донецька. Сепаратистам допомагали місцеві мешканці. Під час бою затримали двох з них. 1 серпня підтверджено 85 випадків відкриття вогню по позиціях українських сил, з них 37 – на Донецькому, 35 – на Маріупільському та 13 – на Луганському напрямках. Біля Мар'їнки, Старогнатівки та Новотроїцького активізувалися ворожі снайпери. („Укрінформ“, Радіо Свобода)

■ Уляна Супрун очолила охорону здоров'я

КИЇВ. – 27 липня Кабінет міністрів України призначив Уляну Супрун виконуючою обов'язки міністра охорони здоров'я. 22 липня Президент України Петро Порошенко запропонував лікарів, директорів гуманітарних ініціатив Світового Конгресу Українців У. Супрун стати заступником міністра охорони здоров'я України. На прохання президента вона братиме участь у розробленні стратегії реформування галузі охорони здоров'я, проєкт якої буде розглянуто на засіданні Ради національної безпеки і оборони України. У. Супрун – американка українського походження, з осені 2013 року проживає в Україні, під час Євромайдану працювала в медичній службі, в 2014 році заснувала організацію „Захист патріотів“, яка проводить заняття з тактичної медицини та забезпечує українських бійців поліпшеними індивідуальними аптечками стандарту НАТО. 11 липня 2015 року П. Порошенко підписав укази про прийняття до громадянства України подружжя Уляни та Марка Супрунів. („День“)

■ Письменник передасть нагороду

КИЇВ. – Письменник Сергій Жадан віддасть свою нагороду „Українська книжка року“, отриману від президента Петра Порошенка, на потреби дитячих закладів Луганської області. Про це він заявив 1 серпня у листі до президента. Письменник зазначив: „Ми з видавцями хочемо подякувати за нагороду і передати її на потреби дитячих закладів Луганської області“. С. Жадан з друзями-добровольцями вже певний час допомагає дитячим садочкам та інтернатам на Луганщині. („Українська правда“)

■ Митниця має „Єдине вікно“

КИЇВ. – З 1 серпня всі контролюючі органи на митниці об'єднані в електронну систему „Єдине вікно“, яка скоротить час митної контролю, мінімізує корупцію та кількість правопорушень на митниці. Система „Єдиного вікна“ інтегрує інформаційні системи всіх служб. Тепер контролюючі органи зобов'язані працювати лише через неї. Взаємодія посадових осіб контролюючих органів з базою даних буде відбуватися через інтернет. („Укрінформ“)

■ Україна перейшла на „ProZorro“

КИЇВ. – З 1 серпня в Україні завершується повний перехід на електронні публічні закупівлі через систему „ProZorro“. З квітня всі свої надпорогові тендери (від 200 тис. грн. для товарів і послуг і від 1.5 млн. грн. – для робіт) перевели на цю систему центральні органи влади і великі державні підприємства. А тепер використовувати „ProZorro“ зобов'язані також місцеві органи влади, комунальні підприємства та інші організації, які використовують гроші платників податків. Державний замовник (орган влади, державне чи комунальне підприємство) повинен завантажувати в „ProZorro“ тендерні заявки, оголошуючи таким чином закупівлю. Далі він відповідає на запитання постачальників і проводить в електронній системі аукціон чи іншу процедуру, передбачену законом „Про публічні закупівлі“. Після визначення переможця замовник зобов'язаний також завантажити в систему текст договору з постачальником. Для закупівель до 200 тис. грн. на товари і послуги і до 1.5 млн. грн. на роботи використання „ProZorro“ є добровільним, проте дуже бажаним. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Суддя звільнив нападника

ВАШІНГТОН. – Джан Гінклій молодший, котрий 1981 року вчинив замах на Президента США та поранив Рональда Рейгана й трьох інших осіб, має бути звільнений після 35 років перебування у федеральному психіатричному шпиталі у Вашингтоні. 27 липня федеральний суддя Пол Фрімен сказав що 61-літній Дж. Гінклій вже не є небезпечним і може проживати зі своєю матір'ю у Віліамсбургу, Вірджинія, 130 миль на південь від столиці країни. Суддя додав вимогу, що Дж. Гінклій мусить принаймні щомісячно зустрічатися зі своїм психіатром у Вашингтоні, кожного разу повідомляючи про це президентську службу безпеки. („Reuters“)

■ Мільйони вітали Папу в Польщі

ЧЕНСТОХОВА, Польща. – Папа Франциск відбув свою першу подорож до Східної Європи, відвідуючи Польщу 27-31 липня. Він з подивом оглядав старовинну ікону так званої Чорної Богоматері 28 липня в монастирі на Ясній Горі. Папа Франциск віддав належне великому синові Польщі св. Іванові-Павлові II. Прощі до Ченстохови є духовним покликанням багатьох поляків. Служба Божа відзначала 1,050 річницю прийняття християнства в Польщі. Президент Анджей Дуда та інші провідні політичні діячі були присутніми в перших рядах. Папа особливо вшанував у своїй проповіді безліч „звичайних, проте видатних осіб, котрі стали свідками Господньої любови серед великих випробувань“, коли вони трималися своєї віри за часів комуністичного режиму. Папа Франциск також зробив неплявану зупинку, щоб відвідати у клініці тяжко хворого 89-літнього Кардинала Францішека Мархарського, колишнього архієпископа Кракова, котрий 1978 року замінив на цій посаді Кардинала Кароля Войтилу, якого вибрано Папою Іваном Павлом II. („Chicago Tribune“)

■ Ядерна зброя США забезпечена

ВАШІНГТОН. – Тактична ядерна зброя США на військово-повітряній базі Інчірлік в Туреччині забезпечена після невдалого військового перевороту. Про це заявив репортерам 25 липня представник Пентагону Пітер Кук. База була вживана змовниками 15 липня під час їхньої спроби скинути теперішній уряд, який стає чимраз більш автократичним та ісламським. Однак на базі немає літаків типу F-16, які могли б перевозити ядерну зброю. Такі літаки мусіли б бути спроваджені з американських баз в Італії та інших місць. („The Washington Times“)

■ Вода в Ріо-де-Жанейро занецижена

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО. – Агенція „Асоційтед Прес“ провела 16-місячні дослідження води в Ріо-де-Жанейро, де 5 серпня розпочинаються Олімпійські Ігри. Хоч бразильський уряд доклав зусиль, щоб поправити ситуацію, 2 серпня рівень занециження води далі був високий. Плавцям і спортсменам загрожує інфекція та хвороби, якщо вони проковтнуть лише три чайні ложечки води. („Associated Press“)

■ Уряд взяв на себе безпеку Олімпіади

БРАЗИЛІА, Бразилія. – За тиждень перед початком Олімпіади, 30 липня, Міністерство справедливості Бразилії розірвало свій контракт з приватною компанією „Артел“, яка мала відповідати за безпеку під час ігор. Міністерство звільнило компанію за „некомпетентність й безвідповідальність“. Компанія визнала, що вона zatrudнила тільки 500 осіб до праці на Олімпіаді, хоч контракт вимагав 3,400. Відповідальність за безпеку нестиме федеральна та місцева поліція. Це лиш одна з багатьох проблем, які появилися останнім часом у зв'язку з Олімпіадою в Ріо-де-Жанейро. За два тижні перед початком ігор федеральна поліція заарештувала 10 бразильців, котрі були членами групи, яка на інтернеті обіцяла вірність „Ісламській державі“. Австралійські атлети відмовилися зареєструватися 24 липня в Олімпійському селі через погані приміщення, в яких капала вода, туалети не працювали, бракувало електрики і тому подібне. Такі ж нарікання надійшли від атлетів з 12 інших країн. („www.yahoo.com“)

Україна заявила протест

До „Свободи“ 1 серпня надійшла вміщена нижче заява Міністерства закордонних справ України (МЗС) України у зв'язку з рішенням Росії про включення тимчасово окупованих територій Автономної Республіки Крим та Севастополя до складу Південного федерального округу Російської Федерації.

Міністерство закордонних справ України висловлює рішучий протест у зв'язку з рішенням про включення тимчасово окупованих Російською Федерацією територій Автономної Республіки Крим та Севастополя до складу Південного федерального округу. Це рішення є нікчемним і таким, що не створює жодних правових наслідків, не впливає на статус Автономної Республіки Крим та Севастополя і міжнародно визнаних кордонів України.

Держава-окупант продовжує демонстративно нехтувати Статутом ООН, Резолюцією Генеральної асамблеї ООН „Територіальна цілісність України“, Гельсінкським заключним

актом 1975 року, Меморандумом про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, своїми зобов'язаннями за Договором про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими нормами міжнародного права.

МЗС вкотре закликає Російську Федерацію повернутися до виконання своїх міжнародних зобов'язань, припинити агресію та незаконну окупацію частини суверенної території України.

З приводу згаданого рішення МЗС України надіслало відповідну ноту російській стороні.

УКРАЇНА В ДОРОЗІ

До нового революційного піднесення

Сергій Дацюк

Щоб розуміти, що зараз відбувається, потрібна рефлексія і сміливість для оцінки. Ще такий стан дійсних оцінок іноді називають адекватністю. Проблема України в тому, що влада, навіть після революцій (тобто вже вдруге), втрачає адекватність. Україна знаходиться в ситуації радикальної контрреволюції, коли постреволюційна влада уклала олігархічний консенсус і влаштувала в країні звичайну реакцію. Така реакційна політика нинішньої влади дає результат – різке падіння внутрішньої довіри до влади та різке падіння міжнародного реноме України.

Адекватна оцінка міжнародної ситуації – Україна набридла всьому світу своїми проблемами: її не хочуть ні в Європейському Союзі, ні в НАТО. До речі, коли наші керманічі приїжджають на Захід, то їм прямо про це говорять. Але коли вони повертаються додому, то переда-

ють лише переможні звідомлення.

Україна має доволі вільну та рішучу громаду. При цьому Україна має нікчемний правлячий прошарок.

Дуже неправильно розглядати нинішню ситуацію як таку, де чітко визначені функції влади і опозиції, а суспільна думка не налаштована на зміну влади, як роблять це деякі експерти. Потрібно розглядати нинішню ситуацію в динаміці – тобто як певний етап тривалого революційного процесу.

Зараз ми переживаємо спад революції – це так званий контрреволюційний період.

Але будь-яка революція завжди відбувається хвилями – революція, часткова люстрація, епізодична еkleктична експропріяція, внутрішня громадянська війна, зовнішня інтервенція, хаос, терор, контрреволюція, криза, новий спалах революційного піднесення, системна екс-

(Закінчення на стор. 13)

ПОЛІТИЧНІ РЕАЛІЇ

Юлія Тимошенко готує наступ

Євген Магда

Юлія Тимошенко, провідник „Батьківщини“, найменшої парламентської фракції, готується до політичного контрнаступу проти чинної влади, зокрема Президента Петра Порошенка. Попередньо він запланований на осінь, адже влітку в Україні традиційно політичне життя затихає. Як видається, для Ю. Тимошенко не принципово, чи стане вона за підсумками прем'єром втретє, або вперше увійде як господиня в президентський кабінет.

Ю. Тимошенко досить швидко оговталася від поразки на президентських виборах навесні 2014 року і витратила минулий рік на руйнування рейтингу Арсенія Яценюка. Вона, критикуючи уряд за підвищення тарифів (сама вона як прем'єр не поспішала виконувати дані Міжнародному валютному фондові обіцянки щодо цього), перетягнула до себе значну частину електорату „Народного фронту“. Можна сказати, повернула, адже в партійному сенсі „фронтівки“ – це частина „сердечників“, які віддали перевагу в 2014 році самостійному політичному плануванню.

Тоді, після розлучення Ю. Тимошенко з Олександром Турчиновим, Арсеном Аваковим, Арсением Яценюком, деякі експерти прогнозували згасання її політичної кар'єри. Цього не сталося. Ю. Тимошенко не тільки не перестала відгравати помітну роль в українській політиці, але фактично повторила той фокус, який показала під час президентства Віктора Ющенка, піднявшись по його спині на вершину популярності. Сьогодні Ю. Тимошенко нагадала, що „чорна бухгалтерія“ Партії Регіонів опосередковано свід-

чить про фальсифікацію президентських виборів 2010 року, і старается використати цей поки що не очевидний факт на свою користь.

Паличкою-виручалочкою для „Батьківщини“ стала Надія Савченко, якій Ю. Тимошенко поступилася незмінним першим числом у партійному списку. Найвідоміша українська військовополонена зіграла роль локомотива для деморалізованих „сердечників“, а сьогодні, після повернення на батьківщину, цілком підтримує партійну лінію. Принаймні, до набуття необхідного досвіду будучи політиком з найвищим на сьогодні рейтингом довіри.

Ю. Тимошенко нічого нарікати на відсутність популярності. Соціологи незмінно включають її в трійку провідників майбутніх президентських перегонів. Голова „Батьківщини“ обрала безпрограшну тактику: використовуючи своє минуле „газової принцеси“, вона переконливо вдає з себе страдницю за народні інтереси. Причому, що характерно, якщо не з парламентської трибуни, то в етерах телеканалів „112“ та „Інтера“, куди Ю. Тимошенко, схоже, має доступ.

Є ще одна відмінність в порівнянні з минулим Ю. Тимошенко. Якщо раніше вона зачаровувала переважно європейських політиків, то сьогодні з більшою ймовірністю може зробити ставку на прихований альянс з Кремлем. Там продовжують сприймати провідника „Батьківщини“ як неупублічного, але ефективного союзника, і чекають свого часу.

Зазначу, що Ю. Тимошенко досить рідко критикує безпосередньо П. Порошенка, вважаючи за краще наносити удари по позиціях прем'єрів

(Закінчення на стор. 17)

Помер проф. Орест Субтельний

Проф. Орест Субтельний, видатний український канадський вчений та громадський діяч, упокоївся 24 липня в Торонто у віці 75 років. О. Субтельний народився 7 травня 1941 року у Кракові, Польща. У 1965 році закінчив Темпльський університет у Філадельфії. Також навчався в Віденському та Гамбурзькому університетах. Ступінь доктора філософії отримав у 1973 році у Гарвардському університеті, захистивши дисертацію „Неохочі союзники: Пилип Орлик та його стосунки з Кримським ханством і Османською імперією, 1708-1742“.

Викладацьку кар'єру розпочав на історичному факультеті Гарвардського університету (1973-1975), продовжив у Гамільтонському університеті в штаті Нью-Йорк (1976-1981) та у Йоркському університеті (Канада, з 1982 року).

Ще студентом у 1960-их роках відвідав Україну, про яку з любов'ю розказував на пластових ватрах, зокрема на таборі „Вовча тропка“. Був пластуном (курінь „Вагага Бурлаків“).

Проф. О. Субтельний був автором шести книг, в тому числі монументальної праці „Україна: історія“, опублікованої в 1988 році, перекладеної багатьма мовами та випущеної в чотирьох виданнях. Він редагував науковий журнал „Nationalities Papers“, й організував численні міжнародні наукові конференції. Проф. О. Субтельний був автором десятків наукових статей.

Найбільше визнання О. Субтельному принесла праця „Україна: історія“, яку було визнано однією з найбільш впливових і важливих книжок, що були опубліковані Університетом Торонто за 100 років його існування. Книжка зіграла роль головного підручника історії для покоління, яке пережило падіння комуністичної системи і розпад СРСР.

У 1992 році О. Субтельного було обрано закордонним членом НАН України.

За видатний вклад в розвиток української

канадської громади в галузі науки проф. О. Субтельного нагороджено Шевченківською медаллю, найвищою нагородою Конгресу Українців Канади (КУК), а також орденом „За заслуги“ української держави. Проф. О. Субтельний був закордонним членом Національної Академії Наук України.

„Ми втратили визначного вченого та великого громадського діяча. Проф. Субтельний був одним з провідних науковців в галузі української історії. Я мав честь бути його студентом, працювати з проф. Субтельним й пам'ятатиму його як надзвичайного науковця, вчителя й ментора. Від імені української канадської громади висловлюю найглибші співчуття родині та близьким покійного“, – заявив президент КУК Павло Грод.

Проф. О. Субтельний залишив сумуючу дружину, проф. Марію Субтельну та сина д-ра Олександра Субтельного.

Св. п. проф. Орест Субтельний

АМЕРИКА І СВІТ

■ **Франція поховала вбитого священика**
РУАН, Франція. – Місцева католицька катедра була переповнена 2 серпня під час похоронних відправ священика, якого замордовано біля церковного вітара. 85-літній о. Жак Гамел 26 липня правив Службу Божу в недалекому містечку, коли ісламські нападники вдерлися у храм і закололи його ножами, скандуючи арабською мовою. Його вбивство було першою ісламською атакою на церкву в Західній Європі. Воно сталося через 12 днів після того, як ісламський екстреміст навмисне в'їхав вантажівкою в натовп людей на Рів'єрі, котрі святкували державне свято, і вбив 84 особи. Від початку минулого року ісламські бойові групи вбили понад 200 людей у Франції. Мусульманська громада у Франції є найбільшою меншиною в Європейському Союзі, творячи 8 відс. населення країни. Від початку 1980-их років уряди країни намагалися плекати ліберальну версію Ісламу, яка інтегрувалася б у французьке суспільство. 1 серпня уряд повідомив, що він замкнув 20 мечетів та ісламських молитовних заль впродовж останніх місяців, і замкне більше, якщо одержить відповідні розвідувальні інформації. („Reuters“)

■ **Єльченко каже, що Трамп змінить думку**
НЮ-ЙОРК. – Постійний представник України при ООН Володимир Єльченко переконалий, що кандидат у президенти США від Республіканської партії Дональд Трамп змінить свою думку щодо анексії Криму Росією. Він закликав не перебільшувати значення висловлювань Д. Трампа щодо визнання анексії Криму. „Я сподіваюся і майже впевнений, що ця думка зміниться“, – відзначив В. Єльченко на присвяченому Криму засіданні Ради Безпеки ООН 28 липня. „Пан Трамп не президент Сполучених Штатів, принаймні на цей момент“, – наголосив посол. Він висловив упевненість у тому, що будь-який уряд США шануватиме рішення Генеральної Асамблеї ООН щодо невизнання анексії Росією кримського півострова. Д. Трамп на пресконференції у Флориді 27 липня, у відповідь на запитання журналіста, заявив, що в разі обрання готовий розглянути офіційне визнання Криму російським та зняття американських санкцій проти Росії. Росія 28 липня заблокувала український проєкт заяви Ради Безпеки ООН для преси щодо Криму. („Голос Америки“)

■ **Пентагон сприймає транссексуалів**
ВАШІНГТОН. – 19 липня Пентагон видав детальні інструкції всім військовим командирам Збройних Сил США, вказуючи їм, що треба робити, якщо хтось з їхніх підлеглих є транссексуалом. 18-сторінковий посібник вимагає, щоб військовослужбовець мав діагнозу від лікаря, що йому чи їй медично потрібно стати транссексуалом. Специфічно, підручник вимагає від командирів ставитися без упередження до таких осіб і дозволити їм на довшу відпустку, а також навчати інших військових як ставитися до цих осіб. Корпорація „Ренд“ провела дослідження серед Збройних Сил США і прийшла до висновку, що серед 1.3 млн. осіб на активній службі 1,300-6,000 є транссексуалами. Критики кажуть, що Пентагон повинен зосереджувати свою увагу на ворогах, а не бавитися в соціальні експерименти. Нові правила й процедури набиратимуть чинності 1 жовтня. („The Washington Times“)

■ **Північна Корея запустила ракети**
СЕУЛ, Корея. – Північна Корея 3 липня здійснила запуск двох балістичних ракет в бік Японського моря, заявила влада Південної Кореї. Одна з ракет долетіла до економічної зони Японії і впала в океан за 250 кілометрів на захід від префектури Акіта. Прем'єр-міністр Японії Сіндзо Абе назвав запуски обурливою дією, з якою Токіо не буде миритися. У Державному департаменті США теж засудили дії Північної Кореї. „Ми, як і раніше, готові співпрацювати з нашими союзниками та партнерами по всьому світу, щоб відповісти на провокації Північної Кореї, а також щоб захистити самих себе“, – заявила офіційна представниця відомства Джулія Мейсон. (BBC)

КУК має нового головного виконавчого директора

ОТАВА. – 27 липня президент Конгресу Українців Канади (КУК) Павло Грод оголосив про призначення нового головного виконавчого директора КУК Ігоря Гнатива-Михальчишина. Починаючи з 6 вересня, І. Михайльчишин буде відповідальним за загальне керівництво й управління діяльністю КУК, включаючи урядові взаємини та координування громадських заходів.

І. Михайльчишин займав ряд керівних посад при уряді Манітоби, включно з посадою керівника штату при кабінеті Прем'єр-міністра провінції Манітоба. Він є провідником пластунів при пластовій станиці у Вініпегу, багаторічним членом хору Народного ансамблю „Мелось“ (Vіnіper) і щойно завершив дві каденції в дирекції Українського культурно-освітнього центру „Осередок“. Він був членом дирекцій Пласту на національному рівні та у провінційному відділі в Манітобі, добровольцем організації „Допоможіть нам допомогти дітям в Україні“ і міжнародним спостерігачем під час виборів у східній Україні.

І. Михайльчишин навчався у Вініпезькому та Манітобському університетах з спеціалізацією у політиці і державному управлінні. Цієї осені він переїде з Вініпегу до Отави, щоб розпочати роботу в Національному бюро КУК.

І. Михайльчишин замінив Тараса Залуського, який перейшов на керівну посаду у федеральному уряді. Рада директорів подякувала Т. Залуському за його працю протягом шес-

Новий головний виконавчий директор Конгресу Українців Канади Ігор Гнатів-Михальчишин.

ти років, а також Олі Одинській-Грод, яка була переведена на посаду тимчасового директора КУК з Українського Національного Об'єднання. Вона вміло виконувала програму КУК під час перехідного періоду, включаючи організацію XXV Конгресу Українців Канади, який відбується у Реджайні, провінція Саскачеван, з 29 вересня по 2 жовтня 2016 року.

КУК

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діяспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Час перейти до рішучих дій

Останнім часом побільшало повідомлень про загострення ситуації на Донбасі. Посилились не лише обстріли, а й точкові удари окупантів, внаслідок яких гинуть українські бійці. Кількість поранених вимірюється десятками. Україна стоїть на межі розгортання широких бойових дій. Однією з причин збільшення втрат України стало використання ворогом безпілотників великого радіусу дії для наведення вогню артилерії, обстріли якої стали дуже короткими, швидкими і надзвичайно точними. Це свідчить про те, що Росія використовує конфлікт на Донбасі для випробування нових видів озброєнь. Але й у самій Росії постала проблема з небажанням російських бійців і найманих бойовиків гинути на неоголошеній війні. Росія змушена вдаватися до активного використання ракетних комплексів, тобто безконтактного бою. Агресор випробовує нові тактики ведення бою.

Одночасно Москва намагається порушити стабільність всередині України. Серед її засобів була так звана хресна хода з використанням російських провокаторів. Йшлося про організовану поїздку автобусами, щоб перетворити прочан на показові „жертви“. На щастя, силовики України відвернули таку загрозу.

Росія добре постаралась, щоб переконати Європу в тому, що в Україні дійсно піднімає голову „фашизм“ з його смолоскипними ходами, нагадала про Волинську трагедію. Провокатори та бойовики Росії діють по всій території України.

На жаль, радикальні дії проукраїнських активістів теж можуть бути використані для дестабілізації. Якщо українські патріоти не поведуться на провокацію, то російські агенти будуть перевдягатись в уніформу проукраїнських організацій і створювати відповідні провокації.

Не все добре з ставленням влади на щоденні вбивства своїх громадян на війні. Люди звикли до того, що гинуть українські військові. На жаль, поведінка влади не є відповідною реаліям. По кожному факту вбивства мають порушуватись кримінальні справи. Але Генеральна прокуратура переконує, що ці злочини вчиняються не громадянами Росії, а певними терористичними організаціями. Таким чином виводять агресора з поля правового переслідування. Невідомо, чи ведеться облік вбитих українських громадян, чи їхнім сім'ям надається допомога? Звання і ордени окремим загиблим не вирішують справу.

Для декого війна стала засобом наживи. У березні 2015 року уряд Арсенія Яценюка виділив 850 млн. грн. з державного бюджету на будівництво оборонних споруд. Гроші були розподілені між 20 областями, кожна отримала ділянку вздовж лінії оборони на Донбасі, де зобов'язалась побудувати визначену кількість об'єктів оборони. Інформація була державною таємницею. Підприємців для проведення робіт області визначали самі. У серпні 2015 року тодішній радник міністра оборони Ігор Мельник доповів, про майже повну готовність споруд.

Минув рік і в ряді областей правоохоронні органи порушили кримінальні справи за розтрату цих бюджетних фондів. Гроші отримали, а фортифікації не звели підприємці Запоріжжя, Чернівців, з Івано-Франківська на зведення донецьких фортифікацій відправили 53 вагони деревини, яка не відповідає вимогам. Мова йде лише про порушені кримінальні справи. Загалом же робіт, які не відповідають затвердженим документам, у різних областях значно більше.

Відсутність оборонних споруд теж призводить до загибелі вояків, вкрадені мільйони не полегшують життя на фронті. Навіть без підбурювання з боку Росії українці вже дійшли до межі очікування змін у війні. Тисячі вбитих, тисячі покалічених, тисячі переселенців з спалених сіл. Психологічна втома переростає у протест, якого чекає ворог. Настав час урядові і парламентові перейти від суперечок до рішучих дій.

ІСТОРІЯ

Йосип Тереля 23 роки був в'язнем

Світлана Орел

У 1993 році, в Торонто, вийшов друком тюремний щоденник Йосипа Терелі „Чорне і біле“. Записи охоплюють 1970-1975 роки. У обласному архіві зберігається п'ять томів справи, яка дозволяє прослідкувати перші кроки Й. Терелі-дисидента.

Ще юнаком він потрапив у Кіровоградську тюрму, де разом з двома іншими в'язнями виготовляв антирадянські листівки. Це було не перше місце ув'язнення Й. Терелі. У кримінальні тенета він потрапив невдовзі після закінчення середньої школи та ремісничого училища, встигнувши попрацювати столяром підприємства „Закарпаткурортбуд“, що у містечку Свалява, де тоді мешкали його батьки. Разом з групою однолітків викрав зі шкільного кабінету військової підготовки гвинтівку та патрони. Гвинтівку нібито невдовзі знайшли десь у лісниковій хатині.

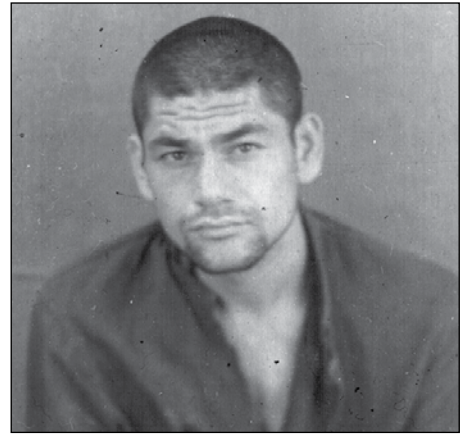
Й. Тереля на першому ж допиті ствердив, що він ще 16-річним у селищі Воловець познайомився з людьми, яких судили за антирадянську діяльність. Відтоді почав цікавитися націоналістичною літературою, а через два роки став членом молодіжної націоналістичної організації. У своїх щоденниках, виданих у Канаді, він згадував, що у ті роки справді мав зв'язки з оунівцями, а релігійний вишкіл отримав від католічного монаха о. Милетія, з яким певний час провів у горах.

Й. Тереля народився у 1943 році. Якраз тоді його батька Михайла Пойду (Тереля – прізвище бабусі по батьківській лінії) арештувало гестапо і відправило до концтаборів. Мати Маргарита Фалес мусіла переховуватись. Й. Тереля ріс у бабусі і дідуся по батьківській лінії, людей дуже релігійних, а трохи пізніше вихованням Йосипа займалась інша бабуся – Софія Фалес, ревна католичка.

У перше своє ув'язнення Й. Тереля потрапив уже досить переконаним противником комунізму. Через кілька місяців він утік, за що після затримання був засуджений на п'ять років суворого режиму. У 1965 році – знову втеча, але через рік переховування сам з'явився і отримав сім років суворого режиму у кіровоградській в'язниці.

Разом з Й. Терелею у справі проходили Алім Сайфутдінов та Юрій Запашний. З першим Й. Тереля виготовляв антирадянські листівки, другий їх тільки бачив, але начебто мав намір організувати чергову втечу. Вони відразу знайшли спільну мову, але мали й суттєву розбіжність у поглядах: А. Сайфутдінов вважав, що проти радянського уряду мають виступити усі нації СРСР, а Й. Тереля доводив, що усі республіки мають вийти з СРСР і кожна нація будуватиме свою національну державу. Отож, листівки вони виготовляли хоч і разом, але російською і українською мовами.

Розсилали їх, передаючи через вільнонайманих працівників, які не знали що саме було у конвертах – просто вкидали у поштову скриньку. Таким чином листи були направлені на 17 адрес: в редакції газет, бібліотеки, комітети комсомолу і комуністичної партії, Будинок культури заводу „Червона зірка“, прокурові Кіровоградської області. Деякі листи познаходились і підшиті до справи. У конверт кляли дві листів-

Йосип Тереля у Кіровоградській виправно-трудова колонії.

ки – російською і українською мовами. Слідство тривало чотири місяці. Обласний суд визнав усіх трьох винними і присудив А. Сайфутдінову – 10 років таборів особливого режиму, Й. Терелі – вісім, Ю. Запашному – сім.

Й. Тереля писав про те, про що тоді мало говорили навіть визнані дисиденти: „В державному апараті одні комуністи, які проводять в життя ті ідеї, що вигідні для них. Органи друку цілком залежать від партії комуністів, ніяких свобод – диктат грубої фізичної сили відчувається у всьому. Все, що може мислити – приглушене, мислити і робити можна тільки те, що дозволить партія, що вигідне комуністам. Якщо виношується нова ідея, ворожа комуністам, винуватця кидають в тюрму. Нерідкі випадки, коли людину ув'язнюють тільки за те, що вона не згодна з поганими матеріальними умовами життя. Ця воєнно-політична диктатура, яка існує весь період правління комуністів, придушила майже усі прояви демократизму. На кожну шосту-сьому людину в СРСР – агент КГБ. Фашизм гітлерівської Німеччини – рідний брат державному капіталізму комуністичної Росії“. Це – уривок зі статті, яка зберігається у справі. Є ще кілька зошитів віршів, примітних хібащо бунтарськими думками, але не поетичним рівнем.

У цілому Й. Тереля провів у радянських тюрмах і таборах 23 роки, дев'ять – у самотності, дев'ять разів тікав. Через 18 років після обласного суду, у серпні 1985 року, уже пройшовши тюрми, табори і психушку, він створив Комітет захисту Української Католицької Церкви, заявивши про себе як про релігійного правозахисника на міжнародному рівні. На своєму останньому в СРСР суді, що тривав в Ужгороді і де головував майбутній голова Конституційного суду незалежної України Андрій Стрижак, Й. Тереля був набагато категоричнішим: „Російський етноцентризм досяг свого апогею. У нас україні історію, мову, культуру, усе, що є найкраще наше привласнюється московськими окупантами. Підручники історії, географії, літератури у школах та університетах наскрізь пронизані етноцентризмом „старшого брата“.

Таку промову не могли не перевести, але він встиг сказати, що буде вільним через два роки (присудили 12). 21 січня 1988 року Верховна Рада СРСР позбавила Й. Тереля, його дружину і дітей громадянства і видала за межі держави. Він помер у 2009 році в Канаді, похований на рідному Закарпатті, у Іршавському районі.

Кіровоград

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДА“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Євген Нищук був голосом Майдану

Прочитала у „Свободі” про працю Міністра культури Євгена Нищука, яким я захоплювалася під час його праці на Євромайдані, та була здивована, коли його перший раз змістили з посади міністра культури. Тішуся, що він тепер знову є міністром культури. Написала ще в лютому 2015 року вірша, присвяченого йому. Прошу помістити в газеті. Йому буде приємно, що його працю ми пам'ятаємо та оцінюємо.

*Воляли ви до ворогів Майдану
та не збагнули „беркутівці” суть,
що кара буде не від влади,
що гнів народний роки не зітруть.
Ваш голос постріли не заглушили
і мудрість ваших слів ішла луною,
щоб Україну разом боронили
готові із Майдану йти до бою.
Майдан ви навіть на морозі
удень й вночі на залишали.
Ви кинули свій клич – до Перемоги!
й подяки ви за нього не чекали.
Я дякую за те, що ви звершили,
коли стояли вірно за свободу,
коли піднесли правду до вершини
як вірний син великого народу.
Майдан був без вас, як млин без води
як небо без сонця, як світ без тепла!
Ви кликали нас до тієї ходи,
в якій Україна знову зросла!*

Любов Василів-Базюк,
Торонто

Поетичний привіт з Польщі

Тобі, народе, ці рядки

*Буває хочеш, а не в силі
Жити, як треба. Щось болить.
Літаєш на одному крилі,
А ще і не своя блакить.
Ти не здаєшся. Ти ще годен
Летіти з вітром свободи.
Тобі, нескорений народе
Бог дасть цілющої води.
Недрузи кажуть: „Ти каліка...
Ти не дійдеш! Ми тебе вб'єм!”
Ні, крил не подарує Ікар.
Прометей не спішить з вогнем...
Вірою поведе Мазепа,
Якому не страшна Москва.
Хоча і нині шле наклепи
Так, щоб відрікся свого Я.
А ти триваєш у любові
Вже сотні років. Був і є!
Голодомори й ріки крові
Серця не вбили. Воно б'є!
В тебе є діти. Свої діти.
Мова, звичаї, віра, стяг...
Перед тобою світ відкритий.
З рідним, за рідне. До звитяз!
Тобі, народе, треба свого.
І вистачить своїх земель.
З молитвою діждешся того.
Спішить вже правди корабель.*

21 червня 2016 року

Думками я у Карпатах

*Дивлюсь на лемківські гори
Зором з чужини, здалека...
Чую лісів наших хори.
Бачу, як плачуть смереки.
Люди в селах не співають
Від часу, коли зависла
Над нашим батьківським раєм
Ворожа акція „Вісла”.
Чую стогін і ридання
Тих, які зустріли злочин.
Лемки і люди з Надсяння
Вертають в безсонні ночі
Від злочинців правди хочуть.
Довго ждуть на виправдання.*

13 квітня 2016 року

Василь Шляхтич,
Зелена Гура, Польща

Родина Чуловських допомагає знедоленим дітям

Коли Богдан Чуловський, який живе в Тусоні, Арізона, у „Свободі” прочитав звернення про допомогу для дітей з особливими потребами, якими опікується наша організація „Усмішка дитини”, то відразу вирішив нам допомогти. Разом з дружиною Лесею і сином Юліаном він купив для дітей одяг, солодощі, каву, чай, іграшки. Також вислав нам 200 дол. Невдовзі від цієї родини прийшла друга посилка з цінною допомогою для нашої праці з дітьми та молоддю. Крім подарунків та гарних обнов для дітей, в посилці було багато газет „Свобода”, „Національна Трибуна”, альманах Українського Народного Союзу, гарні ілюстровані календарі.

Ми щиро вдячні родині Чуловських за їхню щедрю допомогу для нас, за милосердя і доброту до знедолених дітей у Бережанах, за їхнє розуміння наших проблем, особливо у теперішній важкий час. Діти тішаться вашими подарунками і моляться за вас. Також ваша грошова допомога полегшить наше життя і виховну працю з дітьми – сиротами, дітьми з розумовими і фізичними вадами.

Газети та альманах є для нас дуже важливими і потрібними. Ми дізнаємось з них багато правди, якої раніше не знали, читаємо про славу історію України, про незабутню стрілецьку славу, героїв „Небесної сотні”, відомих меценатів та українські організації в Америці, які в часі теперішньої війни особливо багато допомагають Україні. Частина газет ми залишили для себе, а іншу частину подарували районній бібліотеці.

Б. Чуловський з родиною

отримав численні подяки з України за жертовність і щедрість серця. Він багато допомагає музеїв, університетів, шкіл, бібліотек, монастирів Івано-Франківської області, на сході України. Грошову допомогу, газети і книги, інші потрібні речі з Америки отримали від родини Чуловських сестри Василянки, монастир у Гошеві, українські воїни та діти-сироти в місті Дніпро. Також Б. Чуловський постійно допомагає пораненим бійцям та їхнім родинам. Він передав велику колекцію цінних писанок з Америки до Музею писанки у Коломиї.

Ми з дітьми щиро вдячні за його працю для дорогої серцю України!

Михайло Михайлинин,
голова громадської організації
„Усмішка дитини”,
Бережани, Тернопільська область.

У Бережанській районній бібліотеці радіють подарункам від родини Чуловських. (Фото: Михайло Михайлинин)

Пресфонд „Свободи” за травень 2016 року		
\$	ІМ'Я	МІСТО
60	Kawalec, Christina	North Branch, MN
50	Lylak, Mykola & Maria	Rochester, NY
	Wronskyj, Wolodymyr	Greenlawn, NY
40	Stasiw, Roman	Nesconset, NY
25	Dutka, Orest	Flushing, NY
	Kuryliw, Ihor	Weston, ON
20	Cyhan, Luba	Philadelphia, PA
	Hayda, Ihor	Providence, RI
	Krychyk, Alexander & Maria	Lorain, OH
	Polon, Oksana & Lavro	Pittsford, NY
	Pylyp, Romana	Riverside, CT
	Pytel, Peter	Twin Lakes, WI
	Sierant, Anna	Astoria, NY
15	Bemko, Ihor	Edinboro, PA
	Kostiuk, Theodor & Alexandra	Silver Spring, MD
	Pawluk, Ihor	Lansdale, PA
	Zobniw, Lubomyr	Binghamton, NY
10	Bratach, Eugene	West Palm Beach, FL
	Dusaniwsky, Bohdan	Buffalo, NY
	Fedorowycz, Zenon	Trenton, NJ
	Hawrylko, Ewstace	Warren, MI
	Kuzminskyj, Leon	West Seneca, NY
	Lys, Maria	Pierson, FL
5	Penk, Maria	Stamford, CT
РАЗОМ: 515		
Пресфонд Альманаху УНСоюзу		
150	Bochno, Michael	Toronto, ON
100	Voyevodka, Martha & Ihor	Reno, NV
50	Walchuk, George	Annandale, NJ
42	Lewcun, Roman	Ambler, PA
32	Lewyckyj, Ludmyla	Montreal, QC
	Limonczenko, Alexis	San Mateo, CA
	Tkaczuk, Bohdan & Oresta	Chicago, IL
22	Jarosewych, Myron & Daria	Downers Grove, IL
	Maciw, Chrystyna	Des-Ormeaux, QC
21	Polon, Oksana & Lavro	Pittsford, NY
20	Korol, Wolodymyr	North Port, FL
14	Sacharuk, Eva	Wenham, MA
10	Jacus, Mildred	Holmdel, NJ
	Karyj, Stefania	Jackson, NJ
	Kolcio, Magda	Higginum, CT
	Lykтей, Yaroslav	Whitesboro, NY
	Petrusenko, Mykola	Union, NJ
	Petryk, Fedir	Annandale, NJ
7	Foty-Toke, A	Etobicoke, ON
	Korz, Olga	Towson, MD
	Kramarczuk, Myron	St Anthony, MN
	Misiong, Natalie	Livonia, MI
5	Myr, Patricia	Philadelphia, PA
2	Buciora, Maria	Outremont, QC
	Wynnycky, Patricia	St Petersburg, FL
РАЗОМ: \$634		
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи”!		

Шановні дописувачі!
Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі .doc.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Бібліотекарці вручили орден

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – В Українській православній семінарії св. Софії при Консistorії Української Православної Церкви США 25 липня відбувся приємний вечір – проводжали на заслужений відпочинок багаторічну завідувачку бібліотеки Ларису Булигу. На вечір прийшли Митрополит УПЦ США і УАПЦ в діаспорі Антоній, священники, семінаристи, працівники Консistorії, члени сім'ї і приятелі бібліотекарки.

Митрополит Антоній привітав Л. Булигу і розповів про її багаторічну діяльність. Бібліотека має богословський, історичний, літературний та інші відділи, береже численні стародруки, має електронний каталог, у якому вже є кільканадцять тисяч назв. Бібліотека надала щедрю допомогу книжками Ост-

розькій академії, іншим вищим школам України, подарувала Музеєві „Кобзаря“ в Черкасах серію „Кобзарів“ Тараса Шевченка, виданих за кордоном СРСР.

Присутні кілька разів співали Л. Булизі „Многая літа“, подарували квіти, а вдячні семінаристи піднесли ікону.

Головною подією вечора стало нагородження завідувачки бібліотекою орденом св. Петра Могили, яким УПЦ США нагороджує за визначні заслуги в культурній та освітній сфері. Орден вручив Митрополит Антоній.

Собор єпископів УПЦ США встановив у 2015 році кілька церковних нагород, зокрема ордени св. Рівноапостольного князя Володимира, св. Рівноапостольної княгині Ольги, свв. Бориса і Гліба, св. Іова Почаївського, а також св. Петра Могили, якого удостоєна Л. Булига.

Митрополит Антоній вручив Ларисі Булизі орден св. Петра Могили. Поряд з нею син Андрій з приятелькою Даян.

Громадські діячі відвідали Вишкільний табір СУМ

Дмитро Ленчук,
Віктор Курилик

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – На оселі Спільки Української Молоді Америки (СУМ) від 26 червня до 9 липня відбувся Виховно-вишкільний табір СУМ, на якому другий рік поспіль було впроваджено програму виховання майбутніх провідників. Протягом двох тижнів табір провадили комендант Христя Кобилецька та головний виховник Дмитро Ленчук.

Табір став місцем зустрічі теперішніх провідників українських громадських організацій з таборовиками. На заняття з провідництва до вишкільників завітали голова Крайової Управи СУМ в Америці Юрій Микитин, голова Організації Оборони Чотирьох Свобід в Україні Степан Качурак, директор Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) при Українському Конгресовому Комітеті Америки (УККА) Михайло Савків та подруга Марійка Поліщук – новообрана голова Світової виховної ради СУМ. Особливо почесною була присутність Сергія Кузана – голови Молодіжного Націоналістичного Конгресу України та водночас

Голова Організації Оборони Чотирьох Свобід в Україні Степан Качурак розповів таборовикам про діяльність ООЧСУ. (Фото: Дмитро Ленчук)

координатора добровольчої організації „Вільні Люди“, який виголосив головну промову на щорічному Святі Героїв 30 червня, проведеному ООЧСУ на оселі СУМ в Еленвілі.

Кожен з провідників поділився власним досвідом праці й розповів про успішні проекти та пляни, які визначатимуть життя таборовиків та української громади Америки в майбутньому.

Протягом усього табору таборовики активно приміряли на себе практичні обов'язки та ролі провідників, набуваючи досвід в організації заходів як Таборова управа. Цей орган самоврядування таборовиків складався майже виключно з трьохрічників і з допомогою менторів займався координацією усіх заходів. Ця модель дає змогу юнацтву краще визначитися з подальшою роботою в стях організації після досягнення 18 років.

Зокрема, на таборі діяли референтури виховників (майбутні викладачі), суспільників (майбутні громадські провідники), міжнародників (представлятимуть організацію на міжнародному рівні), культурників (організатори культурних гуртків та заходів) та ратників (організатори спортивних змагань та різних видів фізичної діяльності). Через свою участь в різних комітетах при референтурах, пред-

ставлених в Таборівій управі, співробітництво з менторами й взаємодопомогу, таборовики отримали краще розуміння як насправді діє громадський активізм у конкретному вимірі таборового простору й часу.

Вишкільний табір був присвячений Актові 30 червня 1941 року, яким, після його проголошення Ярославом Стецьком у Львові, було відновлено Українську Державу під проводом ОУН. Офіційна назва табору „Шлях вільних людей“ була вибрана, щоб підкреслити важливість сучасної боротьби українців за свободи, які американцям дані від народження. Зокрема, це чотири свободи, як їх виділив Франклін Д. Рузвельт: свобода слова, свобода совісті, свобода від злиднів та свобода від страху. Кожного дня таборовики мали нагоду ознайомитися з якоюсь чеснотою, над якою протягом дня мали змогу роздумувати й втілювати у своїй діяльності, тим самим практикую-

чи сумівські цінності у серцях і діях.

Таборовики здійснили багато проектів, працюючи по своїх референтурах.

Протягом останніх п'яти років на Вишкільному таборі діє Програма обміну виховників та впорядників з СУМ в Україні. Цього року виховниця з Тернопільського осередку Леся Голик представила серію гутірок, які дали ширше уявлення таборовикам про сучасну Україну. Разом з нею на вишкільному таборі були юначки з Київського осередку – Дарка Симчич та Аня Березовська, які поділилися деякими традиціями сумівців в Україні. Таборовики зустрілися з музичним гуртом „Антигіла“, який завітав з концертом на фестиваль „Надія є!“.

Важливою відмінністю цього року було включення Старшо-юнацького табору до програми вишкільного. Табір називався „Країна вільних людей“ ім. Івана Миколайчука і мав свою окрему програму, яка включала опанування вмільостями життя в природі, першої допомоги в екстремальних ситуаціях, провідництво, комунікацію, екологічне виховання, волонтерство, українське кіно, мультимедію тощо. Успішне проведення Старшо-юнацького табору на Вишкільному таборі стало можливим завдяки відданій праці головного виховника Старшо-юнацького табору Віктора Курилика. Загалом, обидва табори зібрали понад 100 учасників.

Директор Української Національної Інформаційної Служби Микола Савків під час зустрічі з таборовиками.

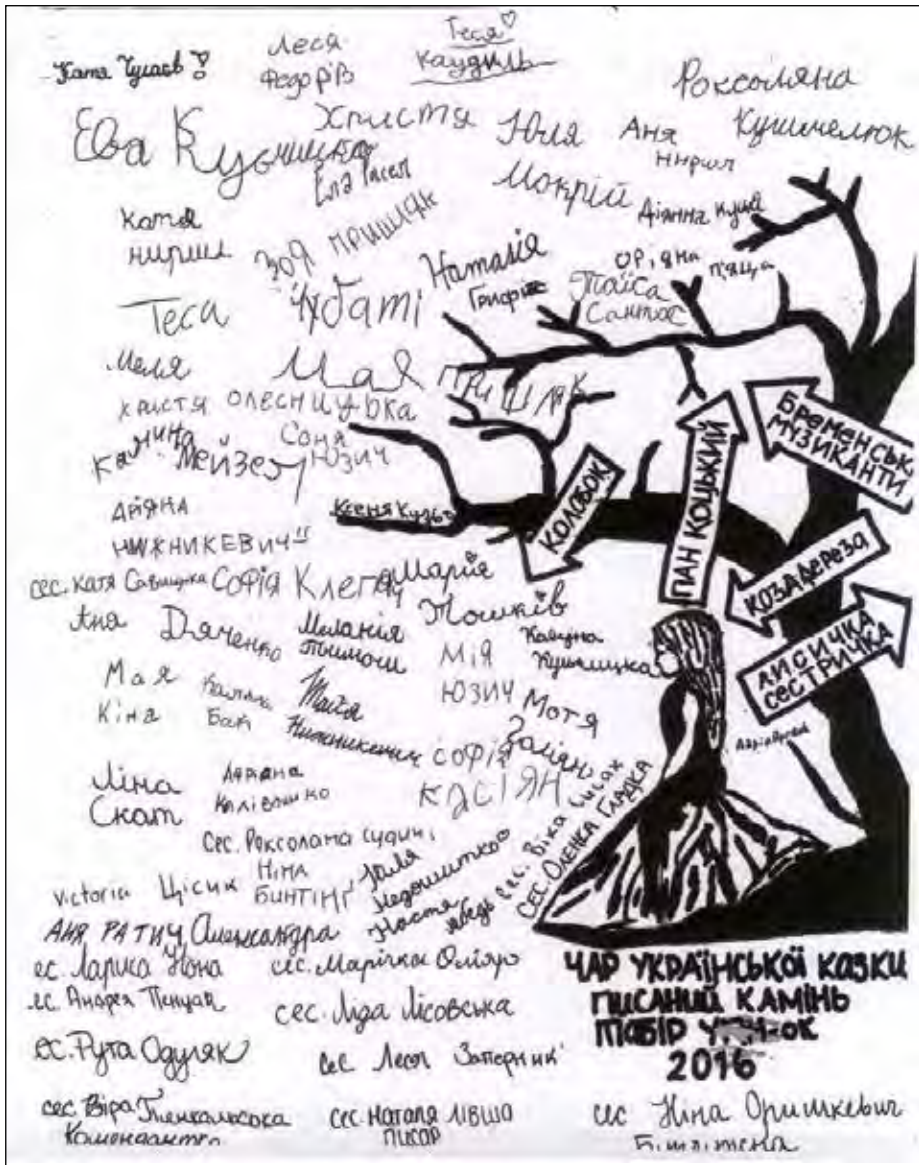
Ментор суспільників Михайло Мігеліч (зліва) передає пожертву від таборовиків Сергієві Кузанові для очолюваної ним добровольчої організації „Вільні люди“

Привіти з пластових таборів

На „Писаному Каміні“, Огайо, від 9 до 3 липня 290 дітей віком 3-17 років відбули пластове таборування, гри і забави. „Пташата“ (3-5 років), „Новачтво“ (6-11 років) та „Юнацтво“ (12-17 років) були з Каліфорнії, Аризони, Аркенсо, Ілиной, Мишигену, Висконсину, Огайо, Нью-Джерзі, Вашингтону, Конектикату, Канади. Вони жили три тижні на природі, перебуваючи в шатрах і бараках у

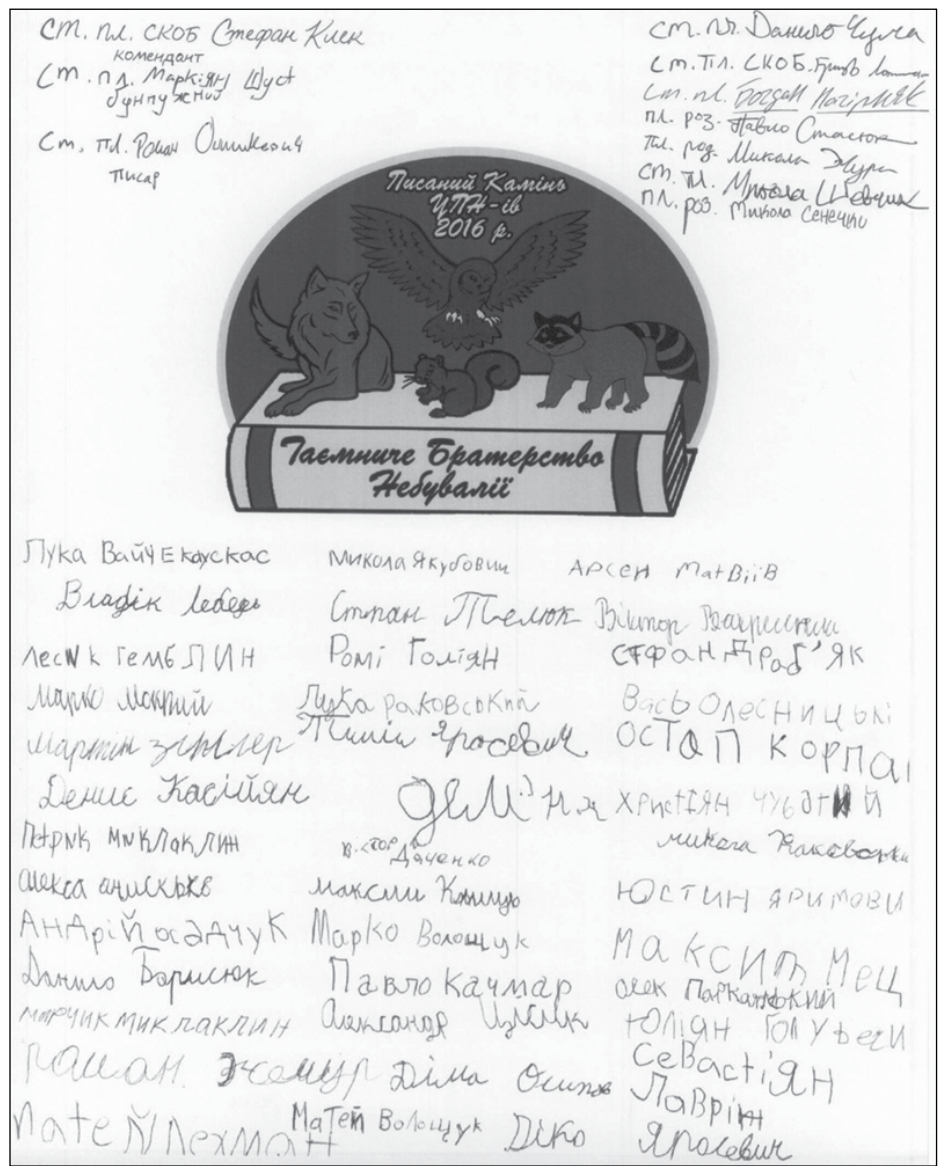
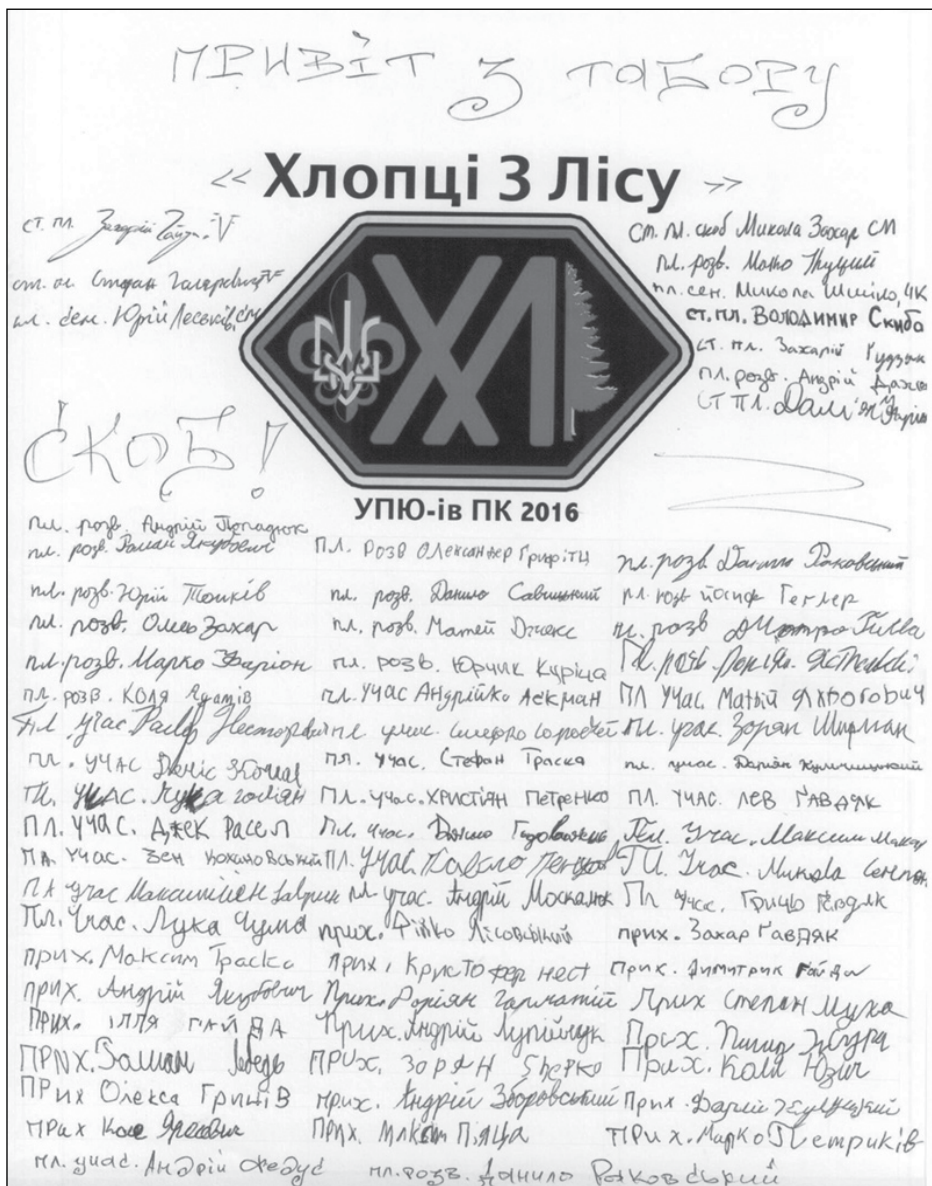
лісах і просторих полях. На свіжому повітрі вони створили нові привіти – радісні спогади своїх юних років.

**Адріанна Небеш-Лісовська,
Христя Гайда,**
співадміністратори таборів

Привіт з табору новачок „Чар української казки“ на оселі „Писаний Камінь“.

Привіт з табору юначок „Україна там, де ми“ на оселі „Писаний Камінь“.

Привіт з табору юнаків „Хлопці з лісу“ на оселі „Писаний Камінь“.

Привіт з табору новаків „Таємниче братерство Небувалії“ на оселі „Писаний Камінь“.

5 серпня в Ріо-де-Жанейро почнеться Олімпіада-2016

1 серпня в Олімпійському селищі Ріо-де-Жанейро урочисто піднято прапор України. На честь участі команди України в Олімпіаді-2016 пролунав гімн України. Традиційна церемонія підняття державних прапорів країн-учасниць передє офіційному відкриттю кожних Олімпійських ігор і символізує готовність олімпійців країни до участі в Іграх.

В урочистій церемонії взяли участь президент Національного Олімпійського Комітету (НОК) України, олімпійський чемпіон Сергій Бубка, віце-президент НОК, олімпійський чемпіон Валерій Борзов, Посол України в Бразилії Ростислав Троненко, керівник української делегації Ніна Уманець, спортсменці і тренери.

Представники Олімпійсько-

Олімпійська команда України на церемонії підняття прапора.

го селища і Олімпійської команди України обмінялися символічними олімпійськими подарунками.

5 серпня, відбудеться урочисте відкриття Олімпіади. На гостей і учасників чекають сувеніри і пода-

рунки. На цій сторінці показані основні емблеми і ознаки Олімпіади-2016.

Один з плакатів Олімпіади.

Прапороносці готові до підняття прапорів держав-учасниць змагань в Олімпійському селищі.

Логотип Олімпіади – гори і сонце.

СОРОКОВА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА В ГРАЖДІ

1976

2016

ПАРАФІЯ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ В ГАНТЕРІ

Виставка відкрита до 4ого вересня 2016 р.
В п'ятницю 12-2; суботу 10-2; неділю 11:30-2

Дорогі читачі!

„Свобода“ приймає привітання з нагоди
**25-ої Річниці
Незалежності України**

Запрошуємо всіх зацікавлених, громадські організації
і підприємства надсилати свої привітання

до 11 серпня 2016 року

Спеціальні ціни на привітання:

1/8 сторінки – 50 дол. 1/2 сторінки – 200 дол.

1/4 сторінки – 100 дол. 1 сторінка – 400 дол.

У привітаннях можна висловити подяку і пошану до тих рідних, близьких і знайомих, котрі прислужилися до досягнення незалежності; включити уривки з Ваших найбільш улюблених віршів; висловити побажання щодо дальшого шляху України.

Просимо надсилати привітання на адресу:

„Svoboda“

25th Anniversary Greetings

2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Tel.: (973) 292-9800 ext. 3040 • Fax: (973) 644- 9510

e-mail: adukr@optonline.net

Просимо подати вашу адресу і число телефону.

Виступають на сцені: Сергій Фоменко, Іво Бобул, Василь Попадюк, Віктор Павлік та Оксана Муха. (Фота: Христина Сизоненко)

Гала-бенкет на Союзівці зібрав фонди на реабілітаційний центр в Україні

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. — У п'ятницю, 8 липня, з нагоди відкриття 10-го Фестивалю Української Культури, в Центрі Української Спадщини на Союзівці відбувся благодійний гала-бенкет на реабілітаційний центр українського Католицького Університету (УКУ).

„Солідарність з Україною” була головною темою цієї добродійної імпрези, яка була організована Українською Народною Фундацією (УНФ) у співпраці з УКУ у Львові.

Фундація, яка є благодійною філією Українського Народного Союзу і займається добродійною діяльністю в його імені, збрала 33 тис. дол. на реабілітаційний центр УКУ через фонд ім. Маркіяна Паславського. Фонд був заснований в пам'ять уродження США М. Паславського, котрий загинув в битві за Іловайськ в східній Україні.

Понад 100 присутніх гостей насолоджувалися в приємно-інтимному оточенні в стилі каба-

ре винятковими виступами головних зірок фестивалю: співаками Оксаною Мухою зі Львова, Івом Бобул і Віктором Павліком з Києва, скрипалем Василем Попадюком з Торонто та співаком-піснярем Сергієм Фоменком (Фомою) з Києва.

С. Фоменко був майстром церемонії цього вечора. До нього долучилася Рома Лісович, скарбник УНФ, котра привітала всіх присутніх, подякувала їм за підтримку такого шляхетного почину й заохочувала бути щедрими у додаткових пожертвах щоб допомогти потребуючим реабілітації в Україні.

Ольга Зарічинська, директор департаменту розвитку при УКУ, поінформувала гостей про реабілітаційний центр університету і його плани на майбутнє.

Сидячи в гарно прикрашеному наметі збудованому на мураві табору „Львів”, гості приємно розважалися при коктейлях, закусках та музиці

перед тим як було подано вечерю з п'яти страв. На меню були бараболяні плячки з кав'яром і розмариною сметаною, зупа з холодними огірками, приготований лосось на зеленях з бальзамічною вінегретою, каре ягня або солодка чилійська тріска, та тірамісу.

Дві представниці Посольства України у Вашингтоні, радник для української діаспори Владислава Бондаренко й радник Оксана Шуляр передали привіт і найкращі побажання всім зібраним. Також з привітом до гостей виступила „Міс Україна-2013” Анна Заячківська.

Серед присутніх гостей була родина Маркіяна Паславського, званого як „Франко” серед своїх товаришів по зброї в добровольчому батальйоні „Донбас”, до якого він вступив щоб боротися проти проросійських військ в східній Україні. Він загинув смертю героя 19 серпня 2014 року.

(переклав Лев Іваськів)

Радна УНСоюзу Богдана Пужик, референт Суспільної Опіки при Союзі Українок Америки Лідія Білоус, та відомий фотограф Таня Михайлишин Д'Авіньон.

Грегори Труман з міжнародної авіолінії „Україна” зі Святославою Качарай (посередині) та Ромою Лісович.

Ірена Паславська, сестра Маркіяна Паславського, з їхньою матір'ю Орисею Паславською.

Гості милуються товариством та вечірньою розваговою програмою. (Фота: Христина Сизоненко)

*Подбайте про Ваше завтра
вже сьогодні!*

*Відкрийте рахунок ІРА,
щоб забезпечити своє майбутнє
без турбот.*

3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

ПОДОРОЖІ

З ВІДЕНСЬКОЮ КАВОЮ ДО ЛЬВОВА

Ігор Галушак

Кілька років тому в Львові рятівникові Відня, уродженцю села Кульчиці, що на Львівщині, Юрієві-Францеві Кульчицькому встановили пам'ятник. Саме він понад 300 років тому заснував у Відні звичай пиття кави, який швидко поширився в інших країнах.

Під час турецької навали на Відень в другій половині XVII ст. завдяки проведеному ним блискучому розвідувально-диверсійному рейду в тилу супротивника була отримана важлива інформація про реальні сили ворога та пляни його наступу. Військо розгромило величезну турецьку армію з найменшими втратами під австрійською столицею у знаменитій битві європейських наро-

дів 12 вересня 1683 року під проводом польського короля Яна III Собеського.

Коли видатний українець після битви вирішив вийти на спочинок, то на його власне прохання отримав від вдячних австрійців не дуже зрозумілу для них тоді винагороду: всі захоплені у ворога запаси кави в зернах (близько 300 мішків).

Справа в тому, що свого часу, беручи участь в численних сутичках з турками на території нинішньої Херсонщини, Ю. Кульчицький потрапив у турецький полон і кілька років провів в тогочасній Бесарабії як „розконвойований“ заручник, поки з полону його не викупили сербські купці. Там він досконало опанував технологію приготування тоді невідомого в Європі напою,

заснувавши потім у Відні кавову традицію.

Початкові спроби відкрити перші кав'ярні в Європі робили й до нього вірменські та єврейські купці, але через майже смоляну густоту та гіркий присмак, які так полюбляли тогочасні турки і араби, новий напій спочатку особливої популярності серед європейців не надбав. А Ватикан навіть оголосив каву „чортовою сажею“.

Однак саме Ю. Кульчицький почав додавати до свіжо звареної кави вершки та цукор. Спочатку він сам розносив каву на срібній таці вулицями австрійської столиці, а потім відкрив там першу кав'ярню під назвою „Синя пляшка“. Новітній трунок незабаром набув такої популярності серед віденців, що через деякий час у багатьох місцях міста почали діяти подібні заклади, а Ю. Кульчицький очолив співтовариство продавців кави.

Австрійці досі пам'ятають і поважають українця, бо саме йому вони зобов'язані знаменитою на весь світ віденською кавою. Ще в 1862 році одну з віденських вулиць було названо на честь Ю.-Ф. Кульчицького, а в 1885 році на одному з наріжних будинків цієї вулиці на його честь була встановлена бронзова скульптура – одягнутий у турецький стрій козак, який тримає тацю з невеличкими філіжанками кави. Також у Відні і понині існує популярна кав'ярня з промовистою назвою „Grand Cafe Zwirna zum Kolschitzky“.

Після Відня Ю. Кульчицький відкрив власну кав'ярню і у Львові. Тут його теж пам'ятають і поважають. Львівський пам'ятник роботи скульптора Романа Кікоти виготовлений

Скульптурне зображення Юрія-Франца Кульчицького у Відні.

з бронзи, а постамент – з граніту. А щоб розкрити образ Ю. Кульчицького повністю, тут присутня геральдична стела, на якій зображений герб роду Кульчицьких. Алегорія зброї говорить про те, що він був славним лицарем. Мішок, з якого висипаються кавові зерна і перетворюються в золоті монети, символізує, що Ю. Кульчицький був і хорошим підприємцем. А клясичний кавник і паруюче горнятко свідчать, що саме він навчив культуру споживання кави всю Європу. І нарешті, козацька сережка у вусі, тобто „кульчик“, символізує те, що він власне і є Кульчицький.

Львів

Пам'ятник Юрієві-Францеві Кульчицькому у Львові. (Фото: Ігор Галушак)

Європа та Україна...

(Закінчення зі стор. 3)

позицій Росії як „світової держави“.

Сам ЕС досить обмежений у здатності відповісти на цей виклик, як належить. Але у співпраці з НАТО Евросоюз повинен підготувати плян протидії можливим новим конфліктам та зростанню хаосу в регіоні.

Між тим Україна, Молдова та Грузія, три країни „Східного партнерства“, які вирішили підписати Угоди про асоціацію з ЕС, залишилися без жодних безпекових і політичних гарантій. Україну позбавили навіть гарантій територіальної цілісності, передбачених у Будапештському меморандумі.

В той час як на європейському континенті, за 1,000 кілометрів від східного кордону ЕС, триває війна, Евросоюз, не здатний реагувати на агресивну політику В. Путіна, опинився в ситуації, коли його авторитет – під питанням. Російські зусилля

зі створення нестабільності можуть призвести до розвалу „Східного партнерства“ та переходу країн-партнерів назад під контроль Кремля.

Це означатиме фіаско для ЕС як успішного політичного проекту. Результатом буде новий перерозподіл світу на зразок Ялтинської конференції.

Що має зробити Європейський Союз?

Рекомендації є такими:

1. Допомога і підтримка у виконанні Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі, а також у проведеної реформ в Україні;
2. Допомога у зміцненні демократії і верховенства права в Україні (з особливим акцентом на боротьбі з корупцією);
3. Включення перспективи членства в ЕС і НАТО в діалог з Києвом;
4. Надання Україні допомоги у військовому вишколі, розвідувальної і військової техніки, здатних допомогти їй захистити суверенітет і обмеж-

ити кількість жертв серед мирного населення та військовослужбовців;

5. Робота над новим форматом мирного врегулювання для українсько-російського конфлікту, у який буде включено питання Криму;

6. Допомога у випрацюванні стратегічного рішення щодо проблеми внутрішніх переселенців в Україні;

7. Підтримка сектора малих і середніх підприємств і збільшення чужоземних інвестицій в Україну;

8. Стимулювання участі України у широкій регіональній співпраці в рамках „Східного партнерства“;

9. Залучення України (та інших країн „Східного партнерства“, які підписали угоди про асоціацію з ЕС) до глибокого співробітництва на різних рівнях з партнерами з Евросоюзу.

„Європейська правда“, 20 липня

До нового...

(Закінчення зі стор. 4)

пропріяція, системна люстрація, створення нової політичної та економічної системи.

Україна зараз переходить від контрреволюції до кризи і тому перебуває напередодні нового революційного піднесення.

Контрреволюційна реакція завжди супроводжується соціальною апатією та депресією. Тому от саме зараз громада не готова до дій – вона стомлена, розчарована і частково дезорієнтована. Що власне і підтверджують соціологічні опитування.

При цьому революціонери в олігархічній пресі постають як демагоги та безвідповідальні політики чи навіть зрадники, що працюють на Росію. Контрреволюційна реакція завжди зви-

нувачує революціонерів в безвідповідальності. Гасло контрреволюції – за макроекономічну стабільність – це саме те гасло, яке проголосив нинішній олігархічний уряд.

Водночас саме зараз іде напрацювання ідей, концептів, організаційних рішень, нових політичних сил, нових громадських рухів – для наступного революційного етапу.

Цей новий революційний етап має постати не з відчуття ненависти чи помсти, а з відчуття благородного протесту та конструктивних перетворень. Тільки в цьому разі є шанс здобути революційну перемогу і створити нову Україну.

Революція тим успішніша, чим правильніша мотивація її рухає. Тому критика типу „не потрібні перевибори, бо знову прийдуть такі самі“, нічим не обґрунтована, крім власної лінії.

Якщо ми хочемо, щоб не прийшли такі самі проолігархічні мародери та торгаші, то потріб-

но громаді висунути інших політиків. Саме так – власними силами знайти, обговорити, відіти і запропонувати нових політичних провідників.

Це не тільки політична, це загальногромадська робота.

Тому не потрібно переживати з приводу соціальної апатії та депресії. Потрібно зробити зусилля у громадській самоорганізації для зміни політичного ландшафту і зосередитися на виборі вірних організаційних кроків та супроводжувати це правильною емоцією. Новий протест має бути благородним. Нові перетворення мають бути конструктивними.

Львівський культурологічний журнал „І“

Сергій Дацюк – український філософ, культуролог. Київ.

Відкрили пам'ятну...

(Закінчення зі стор. 1)

Українська канадська громада відкрила пам'ятну дошку на честь емігрантів з України, п'ять хвиль яких прибули до Канади впродовж останніх 125 років. Щедра пожертва Романа та Олени Цобів і Олега та Божени Іванусів у сумі 10 тис. дол. уможливила встановлення пам'ятної дошки.

Близько 100 осіб були присутні на церемонії. Оля Грод, тимчасово виконуюча обов'язки виконавчого директора КУК була ведучою свята. Головний виконавчий директор Музею імміграції Марі Чапман привітала гостей та ознайомила з музеєм.

Міністер праці та зайнятості Канади Марі-Енн Мігичук привітала присутніх від імені уряду Канади та Прем'єр-міністра Джастина Трюдо. Вона сказала: „У 1891 році Іван Пилипів та Василь Єленяк, українці, яких ми вважаємо першими українськими емігрантами прибули до берегів Канади. Ці піонери та їхні нащадки, яких сьогодні ми налічуємо близько 1.3 млн., зробили ваго-

Міністер праці та зайнятості Канади Марі-Енн Мігичук вітає присутніх на відкритті виставки.

мий вклад у всі галузі життя Канади і докладають значних зусиль для нашого спільного національного процвітання“.

Привітали присутніх від імені офіційної опозиції член Парляменту Каті Вагантал (Йорктон-Мелвіл), член Парляменту Линда Данкен (Едмонтон-Страткона) від імені Нової демократичної партії Канади,

від імені Уряду Нової Шотландії – Ліна Метледж Діаб, Міністер еміграції Нової Шотландії, посадник міста Майк Савадж – від імені Галіфаксу.

На святкуванні були присутні почесні гості: спікер Палати Громад Джеф Ріган, член Парляменту та голова Канадсько-Української Парламентарської групи дружби Борис Вжесневський (Етобіко-Центр),

Сенатор Рейнел Андрейчук, Міністер культури, спадщини та громадськості Нової Шотландії Тоні Інс і Міністер праці та вищої освіти Нової Шотландії Келі Ріган.

У відкритті пам'ятної дошки взяли участь представники української канадської громади. Парох Української католицької церкви Святого Духа о. Роман Дусановський освятив пам'ятну дошку. Від імені Фолкльорного центру ім. Кулів промовляла Лариса Сембалюк-Челадин, художниця, яка створила три великі виставочні панелі. Вона була в овечному кожусі, у якому її прабабця приїхала до Канади у 1908 році.

Президент КУК Павло Грод заявив: „Від імені нашої громади складаю щирсердечну подяку Романові та Олені Цоба і Олегові та Божени Іванусів за їхню щедру пожертву на пам'ятну дошку, яка вшановує п'ять хвиль еміграції українців до Канади“.

Президент відділу Галіфаск-Дармут КУК Джон Зареський у своєму заключному слові подякував всім організаторам та всім, хто зробив цю подію успішною.

Непорозуміння довкола...

(Закінчення зі стор. 1)

Н. Савченко, В. Путін – одна річ, а російський народ – зовсім інша. Відомий український мистець і політичний коментатор Сергій Поярков так відгукнувся на ту прикру нерозбірливість Н. Савченко:

„Нісенітниця, Наденько, страшна нісенітниця! Коли в Нюрнберзі повісили посіпак Гітлера, то разом з ними карали весь німецький народ, котрий з власної глупоти обрав Гітлера канцлером. А потім весь німецький народ виплачував репарації, і це правильно. Тому й глупоту російської маси, котра створює Путінові 90-відсотковий рейтинг, треба карати, інакше дурні так нічого й не збагнуть. Більшість росіян має бути покарана. Може, не так

суворо, як Путін, але дуже близько до цього. Росіяни, усі росіяни, платитимуть нам репарації. Стиснувши зуби, вони повернуть нам Крим і зі свого бюджету виділятимуть гроші на відновлення Донбасу. Вони як виборці невіддільні від свого вибору, а їхній вибір – кремлівський вампір. І як депутат та український політик Савченко не має права виправдувати дебільний вибір наших північних сусідів. Платити за злочини повинні всі – і лідер, і ті, хто його підтримував“.

Багатьох в Україні спантеличила явно немудра заява Н. Савченко, що Захід не повинен надавати Україні летальної зброї, бо це може привести до вибуху Третьої світової війни. Тобто вона буквально повторила антиукраїнські аргументи Москви.

У тому ж інтерв'ю для „Німецької хвилі“ Н. Савченко висловила ще

один погляд, з яким в Україні згодні далеко не всі: „Щоб змінити повноваження президента, структуру країни, перезапустити закони, щоб вони запрацювали на людей, побороти корупцію – потрібно стати диктатором, який тримає все у своїх руках. Тримає для того, щоб повернути цю владу народові і зробити так, щоб ніколи більше цієї влади від народу не забирали“.

Щось привабливе у цьому погляді, мабуть, є. Вже ось чверть віку Україна не годна вибратися з корупційного болота, економічної скрути і політичної безвідповідальності. Скільки ж можна допускати до влади злодіїв і хабарників? Коли нарешті над їхніми паршивими головами зведеться каральна рука? Так то воно так, але тільки де гарантія, що та рука буде не лише диктаторською, але й справедливою? Історія дає нам мало прикла-

дів, що десь колись якийсь диктатор добровільно відмовився від влади.

То що буде далі з Н. Савченко? Залишиться вона народним героєм чи ось так на наших очах стане антигероєм? Не хочеться погоджуватися з цим присудом відомого політолога Олександра Палія:

„Зараз Савченко шкодить Україні, оголошуючи ідеї, які впихають в українське суспільство росіяни. Вона фактично займається тим, що за рахунок свого авторитету, здобутого під час ув'язнення, допомагає ворогові. Думаю, вся причина в тому, що її зобов'язали доносити такі месиджі – в обмін на звільнення“.

Однак, згаданий вище С. Поярков свій коментар закінчив сподіванням, що Н. Савченко з таким бойовим її характером може досягнути багато доброго, якщо візьметься за науку.

От тільки чи візьметься?

Як Порошенко...

(Закінчення зі стор. 2)

повзучу тиху контрреволюцію, яка досягла кульмінації з обранням президентом П. Порошенка. Він є контрреволюціонером, а не революціонером.

Контрреволюція відбулась у шість етапів:

На першому Сергій Львовичкін зробив вигляд, що подався у відставку у грудні 2013 року. Тоді ж він почав переговори з П. Порошенком, який представляв недонецьких олігархів, що брали участь в Євромайдані (так

званих кучмістів).

На другому етапі С. Львовичкін справді пішов у відставку після перших убивств на Євромайдані 22 січня 2014 року. Як і С. Львовичкін, під час своїх тогочасних публічних виступів у Канаді та США я попереджав, що Віктора Януковича усунуть від влади.

На третьому етапі – коли пам'ять про вбивства на Євромайдані все ще була свіжою – С. Львовичкін, П. Порошенко та Дмитро Фірташ провели секретні переговори, аби забезпечити своє політичне виживання та недоторканність у період після В. Януковича.

На четвертому етапі призначення перших постмайданних генеральних прокурорів (Олега Махніцького і Віталія Яреми) стало запорукою того, що лише представників донецького клану внесуть до переліку розшукуваних осіб Інтерполу. Ні Д. Фірташ

ша, ні С. Львовичкіна, ні Юрія Бойка Інтерпол ніколи не розшукував, незважаючи на те, що Д. Фірташ був одним із трьох головних бенефіціарів корупції в часи В. Януковича (іншими двома були Рінат Ахметов і Олександр Янукович), а С. Львовичкін був керівником Президентської адміністрації та сприяв поширенню корупції.

На п'ятому етапі апогеєм контрреволюції стала зустріч у Відні в середині березня П. Порошенка, Віталія Кличка, С. Львовичкіна і Д. Фірташа. Тоді Д. Фірташ вплинув на В. Кличка, аби той не кандидував на посаду президента, а натомість взяв участь у виборах міського голови Києва.

На шостому етапі представники газового лобі за допомогою кучмістів забезпечили перемогу П. Порошенка на президентських виборах, а В. Кличка – на міських. Д. Фірташ навіть хвалився під час судового засі-

дання у Відні, що зробив П. Порошенка президентом.

П. Порошенко та представники газового лобі змогли прискорити контрреволюцію олігархів і кучмістів, які прийшли до влади після Євромайдану та здобули недоторканність від революційного правосуддя. Сьогодні вони не потребують військового перевороту, адже вже здійснили його під самим носом українців.

М. Мінаков і Т. Милованов слушно вказують на авторитарні тенденції П. Порошенка, оскільки йому значно зручніше в умовах кучмістського режиму, поверненню якого він посприяв після завершення Євромайдану.

„Газета по-українськи“, 20 липня

Тарас Кузьо – науковий співробітник Канадського Інституту Українських Студій.

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

Трампа хоче...

(Закінчення зі стор. 1)

Facebook.

За словами колишнього Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка, останні коментарі Д. Трампа виходять за рамки будь-якої форми внутрішньої політичної кампанії. „Офіційний кандидат на президентських виборах США кинув

виклик цінностям вільного світу, цивілізованого світового порядку і міжнародного права. Це навряд чи можна назвати невіглаством. Це є порушенням моральних і цивілізованих принципів“, – написав він на своїй сторінці в Facebook.

Те, що Д. Трамп одного дня заявив про Крим, наступного дня може стосуватися уже будь-якої іншої частини світу – в Європі, Азії та Америці, вважає А. Яценюк.

Радник Гіларі Клінтон з питань політики Джейк Саліван назвав заяву Д. Трампа такою, що „лякає“: „У той час, як Трамп не опанував базові факти про світ, він освоїв тези Путіна по Крим“.

Раніше Д. Трамп заявив, що готовий розглянути визнання Криму частиною Росії і питання зняття санкцій у разі обрання на пост глави держави.

„Українська правда“

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Серпень 2016 року, ч. 191

Готуємось до 110-річчя Івана Багряного

Коли на звітно-виборних зборах Сумського земляцтва у Києві автор цих рядків звернувся до присутніх із закликом гідно пошанувати 110-річчя з дня народження Івана Багряного, з'ясувалося, що скульптор Степан Куций уже працює над погруддям видатного письменника і громадсько-політичного діяча.

Попередні ювілеї видатного сина України, як відомо, втілились у назвах вулиць міст Києва, Сум, Чернігова, провулку в Охтирці (поруч з батьківською хатою І. Багряного), пам'ятними дошками, встановленими на батьківському обійсті і на стіні Охтирського театру, де він, повернувшись із сталінського ув'язнення, спочатку вів учнівський образотворчий гурток, а потім працював художником-декоратором. Тривалий час тут зберігалася навіть виготовлена ним театральна завіса, та сама, за яку нацисти його заарештували, допитували і ледь не розстріляли.

До названих символів пошанування і знаків увічнення пам'яті І. Багряного можна додати виготовлений на його честь поштовий конверт і монету. А ще в столиці України є дитяча бібліотека і середня школа, названі на честь письменника світового рівня, недарма ж його твори було перекладено англійською (понад 1 млн. примірників), німецькою, французькою, голяндською, еспанською, японською мовами.

У Новому Ульмі, Федеративна Республіка Німеччини, де поховано письменника, надмогильний пам'ятник з барельєфом виконав відомий мистець Леонід Молодожанин (Лео Мол). І цей пам'ятник місцева влада взяла під охорону.

Майстерню київського скульптора, заслуженого художника України Степана Куцого ми відвідали з поетом Павлом Мовчаном, головою Всеукраїн-

ського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка і заступником головного редактора газети „Слово Просвіти“ Едуардом Овчаренком. Покищо перед нами було погруддя в гіпсі. Його ще треба втілити в тривкіший матеріал. У камінь. Але то вже, як кажуть, подальший процес. Головне, щоб, не схибивши, укластись у визначений термін. І щоб знайти надійного замовника чи, точніше, замовників. Серед них – не тільки ж Фундація ім. Івана Багряного в США, а неодмінно й земляки, нащадки письменника.

Отже, йдеться про всебічне сприяння і допомогу в установленні цього погруддя в Охтирці саме в ювілейний, 2016 рік. Бо, схоже, нашим народним депутатам, урядовцям, чиновникам найвищого рангу ця подія не видається першорядною.

З відповідним листом, підписаним, до речі, і земляком І. Багряного, Президентом України Віктором Ющенком (2005-2010), ми вже звернулися до голови Сумської обласної ради Семена Салатенка і голови обласної адміністрації Миколи Клочка.

А тепер – про скульптора. Непересічна особистість, цілеспрямований, С. Куций давно і впевнено творить в ім'я держави. Народився 14 жовтня 1952 року в селі Зведенька (Попелівка) Шаргородського району на Вінничині. Закінчив Ужгородське училище прикладного мистецтва і Львівський інститут прикладного мистецтва.

Мистець працює в площині монументальної, станкової та декоративної скульптури. Член Національної спілки художників, учасник багатьох всеукраїнських художніх виставок. Окремі твори С. Куцого зберігаються у Хмельницькому, Кременецькому, Черкаському, Запорізькому художніх музеях, Чигиринському історико-культурному

заповіднику, Національному історико-культурному заповіднику „Переяслав“.

Мистець брав участь у симпозиумах-пленерах скульпторів у Пайде (Естонія) та у творчій групі скульпторів у Дзинтарі (Латвія). З 1990 року він працює директором Переяслав-Хмельницької дитячої художньої школи, викладає у Переяслав-Хмельницькому педагогічному Університеті ім. Григорія Сковороди.

На думку фахівців, справді впізнаваний мистецький стиль С. Куцого – це портретний жанр, у якому він розкрився як віртуоз. І переконливим свідченням тут можуть бути погруддя Тараса Шевченка, Михайла Грушевського, Григорія Сковороди, Павла Житецького, Михайла Максимовича, Наталії Лівичко-Холодної, Олександра Кониського, Миколи Маркевича, Василя Єрошенка, Осипа Бодяньського та інших. Тепер у цьому ряду й Іван Багряний.

Як зізнався мистець, на створення погруддя І. Багряного його надихнули прозові твори письменника, а також ліричні і філософські поезії.

Коли виходили з майстерні, нас проводжав не тільки симпатичний, привітний, з памороззю сивини на бороді і скронях скульптор, а й іронічно усміхнений І. Багряний.

Олександр Шугай,
представник Фундації ім. Івана Багряного
в Україні, лавреат премії ім. Івана Багряного

Управа Фундації звертається до членів Фундації, прихильників літературної творчості Івана Багряного та читачів „Свободи“ з закликом долучитися своїми пожертвами на виготовлення погруддя й встановлення пам'ятника в Охтирці до 110-річчя з дня народження І. Багряного, приславши пожертву на адресу фундації, за що будемо дуже вдячні!

Вислід благодійних виступів Анички

На сторінці Фундації було поінформовано читачів про виступи української співачки Анички (Чеберенчик) зі Львова, яка мешкає в Каліфорнії з своїм чоловіком Ярославом Меркелом, членом Фундації ім. Івана Багряного.

На сході США Аничка цього року вже закінчила 15 благодійних концертів, зібравши 65,009 дол., які передала на лікування українських воїнів, що ставили опір російським терористам на сході України та родинам загиблих вояків. Аничка щиро дякує всім українським організаціям, священикам, які допомогли їй організувати виступи та всім учасникам на тих концертах, на яких вона виконувала українські народ-

ні, авторські та англійські пісні.

Вона виступала в Купер-Сіті та Сейнт-Петерсбурзі на Флориді, Ворені в Мишигені, Пармі в Огайо, Чикаго, Рочестері та Нью-Йорку, Пасейку в Нью-Джерзі, Гартфорді та Стемфорді, Конектикат, в столиці Вашингтоні, Бостоні та інших містах.

Вона збрала на своїх виступах в 2015 року на заході США й на цих виступах разом 99,586 доларів., які й передала за призначенням. У Європі вже виступала в Антверпені в Бельгії, а тепер зупинилася в Україні у Львові. Вона планує виступати в Києві, Львові, Івано-Франківську, а також у Польщі.

Аничка Чеберенчик

Фундація вислала книги до бібліотек

До Фундації ім. Івана Багряного надійшли вміщені нижче листи-подяки з бібліотек України за надіслані їм книги. Обидві бібліотеки бажають і далі бути в контакті з фундацією для подальшої співпраці з нею.

Державна науково-педагогічна бібліотека України ім. Василя Сухомлинського щиро вдячна Фундації ім. Івана Багряного та Сергієві Козакові за подаровані до фонду бібліотеки два примірники книги „Українські вісті“ в Європі й Америці в роках 1945-2000“ у двох томах.

Це унікальне видання стане у нагоді науковцям нашої книгозбірні, які вивчають історію

української діаспори, зокрема історію розвитку освіти за кордоном, й буде цінними поповненням фонду головного приміщення та філії у Київському міському будинку вчителя.

Полтавська обласна універсальна наукова бібліотека ім. Івана Котляревського щиро дякує Фундації ім. І. Багряного за передані в

подарунок книги „Полтавщина літературна“, „Українські вісті“ в Європі й Америці“, „Шукав у слові Україну. Спогади Тодося Осьмачки“, „Україна-XX: Національна ідея і чин“, „Героям слава!“, „Українська планета Ді-Пі“, „Шевченко на барикадах свободи“, „Українська діаспора: літературний контекст“, „24 серпня 1991 року“, „На порозі прийдешнього – до 110 річчя Івана Багряного“, „Непроминальне в часоплині“, „Перебіг літ і подій“, „Його голос чути досі (розмова з Анатолієм Дімаровим“ та „В ім'я України“.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи: 3,000 дол. – **Богдан Боднарук** для Товариства української мови, 2,000 дол. – **Ігор Заковоротний** в пам'ять батьків Люби та Івана Заковоротного (з них 1,000 дол. для Фундації та по 500 дол. для журналів „Березіль“ та „Бористен“), 250 дол. – **Люба Журна** на видання книги „Полтавщина літературна та Шевченкові місця Полтавщини“,

по 50 дол. – **Атанас Кобрин** для Фундації та **Іларіон Хейлик** на видання книги „Українські воїни добра і правди“.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам та пресі України, воякам та родинам, що ставлять опір російським терористам.

Дописи і листи
до Фундації ім. Івана Багряного,
членські внески і пожертви
просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

Українська православна церква в Marlewood NJ шукає чоловіка і жінку, щоб взяти в оренду хату (3 спальні 1 і 1/2 лазнички) по зниженій ціні за доглядання церкви та прицерковної площі. По додатковій інформації телефонуйте до Алекса

973-714-2459.

Жінка, 44 роки, шукає працю по догляду за дітьми в околиці Нью-Йорку.

Тел.: 917-442-9750 Олена

 ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002

zbmasnyj@verizon.net

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

240 West 35 Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001

Tel.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА

м. ПАССЕЙК, НЮ-ДЖЕРЗІ

проводить набір учнів віком від 4-16 років на 2016-2017 н.р.

Заняття проводять кваліфіковані вчителі.

Навчання починається 10 вересня.

КОНТАКТУЙТЕ – ми завжди раді вас чути:

тел. 201-602-5787

е-пошта; ridnashkolapassaic@gmail.com

У нас завжди знайдеться цікава інформація для вас.

РІДНІЙ ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА,

м. ПАССЕЙК, НЮ ДЖЕРЗІ

ПОТРІБНІ НА РОБОТУ КВАЛІФІКОВАНІ ВЧИТЕЛІ.

ПРОХАННЯ ЗГОЛОШУВАТИСЬ ПО

ТЕЛ. 201-602-5787, Е-ПОШТА ridnashkolapassaic@gmail.com

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977

Tel: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902

Tel: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511

Tel: 203-785-8805

Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

ПОСТАТІ

25 сторінок мудрого життя

Олександр Гаврош

Минуло 95 років з дня народження народно-го Єпископа Закарпаття Івана Маргітича. Народився він 4 лютого 1921 року в селі Боржавське (тоді – Велика Чингава) Виноградівського району. Був старшим серед сімох дітей. Змалку з батьком ходив до церкви і виховувався в християнському дусі. Мати померла після пологів у 1945 році, коли найстаршому синові Іванові було 24 роки, а наймолодшому Юркові – чотири.

Завдяки вчителю початкової школи Миколі Медведєві, який заснував у селі „Просвіту“ і Пласт, Іван Маргітич вже десятирічним хлопчиком усвідомив себе українцем. Грав на мандоліні, любив співати і мав чудовий голос. Володів шістьма мовами.

Після Боржавської початкової навчався у Виноградівській горожанській школі та у Хустській реальній гімназії, яку закінчив на відмінно. Тут великий вплив на нього справляли професор релігії о. Дмитро Попович та вихователь у гуртожитку – відомий український поет Зореслав (о. Себастьян Сабо).

У 1941 році Іван вступив до Ужгородської Богословської академії. Після її закінчення висвячений на священника Владикою Теодором Ромжею 18 серпня 1946 року. Серед шести однокурсників І. Маргітич єдиний став цілібатником.

Незважаючи на відмінне навчання, в липні 1942 року його заарештували угорські жандарми за участь в молодіжному антифашистському русі на Закарпатті. Пів року провів в угорській катівні.

Після висвячення працював помічним священником у Виноградіві, у жовтні 1946 року прийняв парафію Успенського храму в Рахові, але невдовзі радянська влада зачинила перед діяльним душпастирем двері храму. Він повернувся додому, у село Боржавське, де в нелегальних умовах разом з отцями Іваном Романом, Петром Оросом, Іваном Ченгерієм та Іваном Горінецьким вів таємну душпастирську працю.

5 березня 1951 року заарештований і засуджений на 25 років позбавлення волі. Перебував у таборах Омська.

6 вересня 1955 року за амністією вийшов на свободу. Повернувся у рідне село. Вдень пра-

цював у колгоспі, ночами таємно обслуговував вірних – протягом трьох десятиліть.

Оскільки на Богослужіння їздив мотоциклом, кагебісти у 1973 році влаштували йому аварію. Незагойні рани остеомієліту кісток лівої ноги мучили його до кінця життя. Попри це, завжди молився на колінах.

У 1981 році заснував підпільну семінарію. На таємних богослужіннях одягав усі священничі ризи, коли інші – тільки епитрахиль (на випадок облави). Протягом семи років у суворій конспірації, як правило, ночами, тривав вишкіл майбутніх священників.

3 грудня 1986 року був затриманий за нелегальне Богослужіння в селі Боржавському. Партизна преса публікувала про І. Маргітича наклепницькі статті.

10 вересня 1987 році був таємно висвячений на Єпископа Владикою Софроном Дмитерком з Івано-Франківська. 22 грудня 1987 року Єпископ Іван був присутній на прес-конференції у Москві, на якій пролунала вимога легалізації Української Греко-Католицької Церкви. Був заарештований московським КГБ.

27 березня 1988 року Єпископ С. Дмитерко висвятив 12 священників Боржавської підпільної семінарії. Це відбулося за два роки до легалізації греко-католицької Церкви і відіграло велику роль у перших роках відновлення єпархії.

19 травня 1988 року Єпископ І. Маргітич виступив на міжнародному симпозиумі у Москві – напередодні приїзду Президента США Рональда Рейгана. КГБ робив все можливе, аби затримати Владика у дорозі, але йому вдалося уникнути пасток і виступити на захист репресованої Церкви.

Він першим в області провів відкрите Різдвяне Богослужіння греко-католикам-угорцям в селі Шаланки 7 січня 1989 року. Від 19 січня 1989 року почав регулярне відкрите Богослужіння в каплиці присілку Костаковиця села Боржавське, куди сходилися віряни з навколишніх сіл. Уся мізерна пенсія Владики у 1989 році йшла на виплату грошових кар за нелегальні Богослужіння. Греко-Католицьку Церкву легалізували в СРСР лише в листопаді 1989 року.

Владика Іван очолив рух за навернення греко-католиків Рахівщини. Першим провів у Рахові відкрите Богослужіння у 1990 році. Цілий рік

молився з громадою під відкритим небом, поки греко-католикам не було повернуто Успенський храм.

Організував 31 липня 1992 року з'їзд греко-католиків Закарпаття у Мукачеві. Наслідком першого плебісциту громад Мукачівської греко-католицької єпархії, на якому 54 громади із 77 підтримали приналежність до УГКЦ, стало розпорядження Апостольського Престола від 8 січня 1993 року, яким Ватикан призначив Івана Маргітича синкелом для вірних української ідентичності.

У 1997 році було проведено другий відкритий плебісцит про бажання єдності з Українською Греко-Католицькою Церквою, протоколи якого Владика передав Верховному Архієпископові Кардиналові Любомирові Гузареві у Львові. Особисто сім разів зустрічався з Папою Іваном Павлом II. Відстоював єдність Мукачівської греко-католицької єпархії та Української Греко-Католицької Церкви. Писав статті до газет, підтримував важливі національні культурні проекти.

Владика Іван помер 7 вересня 2003 року при посвяченні престолу у селі Пилипці Міжгірського району. Похований у крипти збудованого ним храму у рідному селі Боржавське, який є унікальним на Закарпатті як за архітектурою, так і за розписами. Без сумніву, це є визначна пам'ятка сучасного сакрального мистецтва краю.

Нагороджений орденом „За заслуги“ III ступеня, різними нагородами обласної та місцевої влад. Почесний громадянин Ужгороду і Хусту. На честь І. Маргітича названі вулиці в Ужгороді, Мукачеві та в рідному селі. У Мукачеві та Рахові встановлені меморіальні барельєфи. При рахівській парафії відкрито музей І. Маргітича в кімнаті, де він мешкав. На 80-річчя Владики відомий закарпатський поет Петро Скунець написав вірша „Під снайперським прицілом“.

За підсумками науково-практичних конференцій „10 років без Владики Маргітича: на перехресті віків“ видавництво „Тиса“ у 2015 році видало книжку „Народний владика Іван Маргітич“.

Ще за життя єпископа так назвали за скромність і жертвність. Владика проживав у звичайній сільській хаті у рідному селі Боржавське. Завжди був з народом, за народ і серед народу, якому присвятив своє життя. Нині порушується питання про його беатифікацію.

Ужгород

Юлія Тимошенко...

(Закінчення зі стор. 4)

і дрібніших чиновників. „Леді Ю“ відрізняє незмінна впевненість в озвучених нею тезах, яку вона передає з широким розмахом. Кажуть, що вона пообіцяла не тримати образи на тих, хто не залишився в її орбіті за минулі роки, і готова пробачити зрадникам та взяти їх на перевиховання. За окрему плату, звичайно. Її базовий електорат – мешканці невеликих міст і сіл переважно в центрі і на заході України – навряд чи позитивно відреагують на підвищення цін на газ, яке вже восени позначиться на сімейних бюджетах.

Ось тоді Ю. Тимошенко і перейде в наступ. Причому далеко не факт, що у Верховній Раді у неї буде багато союзників. Тут вона може розраховувати тільки на колишнього однопартійця Олега Ляшка і, в деякій мірі, на „Самопоміч“. Якщо нинішня тенденція збереться, то рейтинг Андрія Садового, що обсапається, зробить його більш поступливим у переговорах з головою „Батьківщини“. Але навіть альянсу цих трьох фракцій не досить для потужного парламентського наступу, а на відкритий союз з „Опозиційним блоком“ провідник „Батьківщини“ дозволити собі не може. Наявність потужної медіа-підтримки в суспільстві, що живе в форматі „зрада-перемога“, також може зіграти свою роль.

Цікавий факт: ні в кінці 2004 року, ні зовсім недавно Ю. Тимошенко не голосувала за конституційні зміни. Як видається, в разі приходу до влади вона може ініціювати повернення України до Конституції в початковій редакції 1996 року. Але для початку повинна ініціювати позачергові парламентські вибори, перемогти на них і домогтися проведення позачергових президентських виборів. Завдання, безумовно, непросте, але Ю. Тимошенко навряд чи може чекати більше, ніж кілька літніх місяців.

Львівський культурологічний журнал „І“

Євген Магда – політолог, Київ.

Померла Галя Щерблюк

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) з глибоким сумом повідомляє, що 26 липня упокоїлася Галя Щерблюк (1928-2016), довголітня членка Союзу Українок Канади (СУК) та член Екзекутиви СФУЖО. Вона залишила в глибокому смутку синів Тома з дружиною Тарою і Джейсоном з дружиною Палою та внуків Даріана, Олександра, Калину, Юсифа, Патрика і Арію і сестру Савелю, та багато племінників і близьких друзів.

Свого часу вона була членом Крайової Управи, також головою провінційної управи східної Канади та довголітню членкою та дев'ять років головою Відділу ім. Софії Русової в Торонто. Крім того, була головою відділу в Торонто Комітету Українок Канади на одну каденцію. Протягом останніх 15 років була представником СУК до СФУЖО, де в теперішній каденції виконувала обов'язки протокольного секретаря, а в попередній каденції була членом Контрольної комісії.

За її довголітні заслуги була нагороджена різними почесними громадськими нагородами. Сердечна доброта, справжнє почуття гумору та її весела вдача завжди залишались в нашій пам'яті

Чини Панахиди і Похорону відбулися 28 і 29 липня в Соборі св. Димитрія, Торонто.

Висловлюємо наші глибокі співчуття родині св. п. Г. Щерблюк, членкиням СУК та тих організацій, де Г. Щерблюк щедро

Св. п. Галя Щерблюк

та жертвовно допомагала своєю невтомною діяльністю. Співчуваємо вам та підтримуємо вас в цей важкий час.

До останніх днів свого життя св. п. Г. Щерблюк продовжувала активну громадську діяльність, брала участь у благодійних заходах, віддано допомагала численним жіночим та громадським організаціям, в тому числі СУК та СФУЖО в їхній щоденній діяльності.

Молимося за упокій душі св. п. Г. Щерблюк.

Вічна їй пам'ять!
З глибоким сумом,
за управу СФУЖО–

Орися Сушко,
голова СФУЖО

Відновлено могилу партіотки

Могилу подружжя Коровіних після відновлення. (Фото: Олександр Вівчарик)

Олександр Вівчарик

ЧЕРКАСИ. – 24 червня в місті відновлено пам'ятник на могилі подружжя Коровіних. Ірина Козак-Коровіна є легендою ОУН. Її нагородили Бронзовим Хрестом за заслуги відповідно до першого наказу Головного Командування УПА 25 квітня 1945 року.

Народилася вона 2 лютого 1919 року в селі Трибоківці Львівської області. Закінчила Львівську гімназію сестер Василянок, стала членкою Юнацтва ОУН з 1937 року, активу ОУН з осені 1942 року. У дівочтві – Козак, за чоловіком – Коровіна. У квітні 1939 року була заарештована польською поліцією. З приходом більшовиків у листопаді 1939 року нелегально перейшла кордон і жила у Кракові. Закінчила курси друкарок і стенографісток та працювала друкаркою в політичній референтурі Проводу ОУН у Кракові в 1940-1941 роках. Потім мала важливі керівні функції в ОУН.

І. Козак була заарештована органами НКВД у 1945 році. Під слідством перебувала в тюрмах Львова та Києва. Засуджена військовим трибуналом до 10 років позбавлення волі у виправно-трудових таборах з

подальшим позбавленням у правах на п'ять років з конфіскацією майна. Звільнена з табору 1955 року. Реабілітована посмертно у 1997 році.

І. Козак була серед перших, відзначених Бронзовим Хрестом за заслуги. Усіх нагороджених цією відзнакою було 1,198 осіб. Але загальна кількість відзначених є меншою, бо деякі повстанці чи підпільники одержали два або три хрести. Нагороджених жінок покищо виявлено 74, з яких чотири – з двома орденами. Автором відзнаки є легендарний мистець Ніл Хасевич.

І. Козак-Коровіна похована 27 березня 1992 року у Черкасах. Ховали її друзі і діти побратимів. Я теж був на похороні. Чоловік її помер раніше, подружжя дітей не мало. Поховали її неподалік могили Василя Симоненка, що є символічним.

Час ішов і поступово пам'ятник похилився, могила почала руйнуватися. Це помітила Лариса Шевченко – донька колишнього в'язня і письменника Андрія Химка (Хименка), яка час від часу відвідувала поховання. Не маючи змоги самотужки привести його до ладу, вона звернулася з проханням про відновлення могили борця за волю України до фірми, яка виготовляла і встановлювала пам'ятники її родичам. Ті оцінили роботу для його перевстановлення у 1,500 грн. Таких грошей у Л. Шевченко не було.

Вона звернулася по допомогу до черкаського осередку партії „Свобода”, заодно повідоми-

Св. п. Ірина Козак-Коровіна.

ла їм про те, яка видатна українка похована в Черкасах. Свободівці відгукнулися і лише пофарбували огорожу. Тоді Л. Шевченко звернулася по місцевої влади. На її звернення директор відповідного департаменту міської ради Олександр Яценко повідомив, що законодавство України покладає утримання поховань на родичів. Оскільки таких у подружжя Коровіних не виявлено, а також враховуючи особливі заслуги І. Коровіної-Козак перед Україною, пам'ятник було відновлено силами Комбінату комунальних підприємств. Отак спільними зусиллями зроблено добру справу, яка є наочним свідченням того, що дорогу долає той, хто йде. Тепер Л. Шевченко саджає на могилі квіти.

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

DNI PRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салами - 3 ф., розинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

З Божої волі 28 липня 2016 року відійшла у вічність на 89-му році життя наша найдорожча Мама, Баба, Сестра і Тета

св. п.

Маруся Тимяк

з дому Ковалюк

нар. 9 березня 1927 року в Зібранівці, Івано-Франківщина.

У глибокому смутку залишилися:

- дочка д-р Роксоляна Тимяк-Лончина з чоловіком д-ром Василем
 - внучки: Мелянія та Інна
 - сестри: д-р Анна Лятишевська
Ірина Іванець
Олександра Логуш
 - брат інж. Богдан Ковалюк з дружиною Марією
 - племінники: д-р Андрій Лятишевський з дружиною Зіркою
д-р Богдан Іванець з дружиною Лярисою
д-р Адриан Логуш з дружиною Еллен
д-р Юрій Яремко з дружиною Мартою,
дочкою Кароліною і сином Захарем
д-р Маркіян Ковалюк з дружиною Гілен та доньками Евою і Лесею
 - племінниці: Маланка Ковалик-Кетчисон з чоловіком Василем,
дочкою Калиною і сином Захарем
Христина Діднер з чоловіком Бенггом, дочкою Марією і сином Михасем
д-р Таня Ковалюк з чоловіком Лі, дочкою Любою і сином Григорієм
- та ближча і дальша родина в Америці, Австрії й Україні.

Вічна їй пам'ять!

В пам'ять Покійної родина просить складати пожертви на **Стипендійний фонд ім. св. п. Меланії Ковалюк** для студентів села Заболотівці (Львівська обл.). Фонд зареєстрований Канадсько-Українською Фундацією (КУФ - Канада),

або на **US-Ukraine Foundation**
1701 K Street NW Suite 903, Washington, DC 20006
„Kovaluk Scholarship Fund” в пам'ять Марії Тимяк

УКРАЇНСЬКИЙ РЕЛІГІЙНИЙ І КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК
ім. св. Андрія - Норт Порт, Флоріда

Ділимося сумною вісткою, що 19 липня 2016 року
відійшла у вічність

св.п.

Галина Панків

Похоронні Відправи і Похорон відбулися 22 липня в
Норт Порт, Флоріда.

Покійна Галина Панків широко відома як українська
письменниця Ганна Черінь (псевдо), довгі роки завідува-
ла бібліотекою Осередку.

Св.п. Галина Панків похована біля свого чоловіка Степа-
на на цвинтарі Venice Memorial Gardens, Venice, Florida.

Вічна їй пам'ять!

Управа Осередку

Ділимося сумною вісткою, що 8 липня 2016
року з волі Всевишнього на 89-му році життя
відійшов у вічність наш найдорожчий
Чоловік, Тато, Дідо і Вуйко

св.п.

Роман Марусин

народжений 6 червня 1927 року в селі Княже, Західня Україна.

Парастас відбувся в неділю, 10 липня 2016 року, в похоронному
заведенні Bradley-Braviak Funeral Home у Випані, Н. Дж.

Похоронні відправи у супроводі о. Степана Білика відбулися в
церкві св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж., а відтак на католицько-
му цвинтарі Gate of Heaven в Іст-Гановер, Н. Дж.

У смутку залишилися:

- дружина Ліда Марусин (з дому Яджин)
- доньки Віра Шашкевич з чоловіком Богданом
Ярослава Веуер з чоловіком Dennis
Галина Yasko з чоловіком Scott
- внуки Ляриса і Матей Шашкевич
Кейтлін, Кайл і Крістіна Веуер
Леся і Ніколас Yasko
- племінниця Ганя Кікцьо з чоловіком Михайлом

Вічна йому пам'ять!

У 40-ий день відходу у Божий рай
нашої довголірної приятельки

св. п.

Софії Соні Тиндик - Масник

була відправлена Служба Божя
у церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Нью-Джерсі.

Рівнож складаємо \$25.00 на стипендійну
акцію СУА в імені М. Поланської.

Родині - сестрам Ярославі Пискір та
Ірені Воловчук з родинами
наші щирі вислови співчуття

З щирим привітом
Лярісса та Дмитро Пенцак

Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу
ділиться сумною вісткою з членами
Головного Уряду, із загальним
членством УНСоюзу та з читачами
видань УНСоюзу „Свобода” та
„The Ukrainian Weekly”, що 24 липня 2016 року відійшла у
вічність на 92-му році життя наша шанована
та дорога колишня співробітниця

св. п.

Люба Лапичак-Лесько

Довголітня адміністраторка видавництва та друкарні
газет „Свобода” і „Український Тижневик”, яка працювала в
Українському Народному Союзі у 1950-1991 роках.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу, працівники Головної
Канцелярії УНСоюзу та редакції і адміністрація „Свободи” і
„Українського Тижневика” складають найщиріші співчуття і
вислови глибокого смутку цілій родині.

Вічна їй пам'ять!

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРИТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОБКТ.

**МАЙБУТНЄ
СВОЄЇ РОДИНИ
ЗАБЕЗПЕЧТЕ ТЕПЕР**

**Отримайте
більше
з УНСоюзом**

ДОВГОТРИВАЛІ АНУІТЕТИ

**ЗВЕРТАЙТЕСЯ
ДО НАС:**

888-538-2833

3%*
5-РІЧНИЙ

3.5%*
7-РІЧНИЙ

4%*
9-РІЧНИЙ

* Відсотки тільки на перший рік
Всі пенсійні рати підлягають змінам.
Не дійсні в усіх штатах.

- Без додаткових адміністративних оплат від продажу і збереження
- 10% можна вибрати без штрафу
- Мінімальна сума вкладки тільки \$1,000
- Довгострокове переривання контракту (вибір грошей) можливе за умов:
 - Поліса дотримується до кінця терміну
 - У випадку тяжкої недуги
 - Вимог старечого дому
 - Медичних видатків, пов'язаних з нещасними випадками

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

**Among 6,003 Credit Unions in the USA,
Self Reliance (NJ) FCU in Clifton
is Ranked #2***

* DepositAccounts' 2016 edition of Top 200 Healthiest Credit Unions in America. Self Reliance (NJ) Federal Credit Union made the list at #2—out of 6,003 total Federally Insured Credit Unions. See the list at: depositaccounts.com/banks/health.aspx#healthiest

**Make Us Your
Credit Union!**

Rank	Name	Location
1	New Hampshire Federal Credit Union	Concord, NH
2	Self Reliance (NJ) Federal Credit Union	Clifton, NJ
3	Rocky Mountain Law Enforcement Federal Credit Union	Denver, CO
4	Cascade Comm...	

Allwood Road - Principal Office:
851 Allwood Rd. • Clifton
973-471-0700

Botany Village - Branch Office:
237 Dayton Ave. • Clifton
973-772-0620

www.bankuke.com - 1-888-BANK-UKE

**З гордістю повідомляємо що
Кредитівка "Самопоміч" (Н.Дж.) у
Кліфтоні посіла другу сходинку в
рейтингу фінансової стабільності
серед 6,003 Кредитівок Америки!
Дякуємо за довіру!**

Like us on Facebook at www.facebook.com/SelfRelianceNJFCU